

Tájékoztató a beutalójegyek térítési díjának változásáról

A legutóbbi időben végrehajtott ártévkedések következtében növekedtek az üdültetés díjai. Ennek megfelelően — a kedvezményes szakszervezeti üdültetés elvének fenntartásával, az elért színvonal megtartása végett — szükségessé vált a beutalójegyek térítési díjainak módosítása, mivel az állami támogatás mértéke nem változott.

A SZOT elnökségének határozata szerint a térítési díjak 1984. január 1-től emelkednek. Az új térítési díjakat, valamint az egyéb szervezeti változásokat a Szakszervezeti Értesítő idei 9. száma tartalmazza, ezt minden szakszervezeti bizottság megkapta.

Új kategória

A SZOT, az eddigi osztályba sorolással szemben a legtöbb szolgáltatást és a legszínvonalasabb ellátást nyújtó üdülőket kiemelten I/A kategóriába sorolta, arányosan nagyvált térítési díjakat megállapítva az e kategóriába szülő beutalókra. A díjak emelésénél figyelembe vették, hogy a balatoni és a Duna-kanyari üdülők iránt az elő- és utóidényben megcsappant az érdeklődés, ennek megfelelően a térítési díjakat itt, nem a főidényre szülő beutalóknál, mérsékeltebb összeggel emelték.

Eszerint az újonnan fizetendő díjak a Balatonnál és a Duna-kanyarban elő- és utóidényben: az I/A kategóriában 58 forint; az I. osztályúknál 48-ról 53 forintra változnak; az II. és III. osztályba soroltaknál nem növekednek, tehát 36, illetve 30-forintosok maradnak.

A főidényben, illetve a többi (magaslati és egyéb) üdülőben egész éven át az I/A kategóriában

napi 80 forint a díj; az I. osztályban a díjak 60-ról 75 forintra, a II. osztályban 45-ről 60 forintra, a III. osztályú üdülőknél pedig 34-ről 42 forintra, tehát — az osztályba sorolástól függően — 20 és 8 forint közötti összeggel növekedtek.

A családok üdültetésben részt vevő gyermekek térítési díja kéthetes beutalás esetében 308-ról 532 forintra emelkedett, a balatoni és a Duna-kanyari üdülőknél elő- és utóidényben a beutalójegy ára változatlanul 308 forint.

A csoportos gyermeküdültetésben nyarolók után fizetendő térítési díj két hétre 308-ról 448 forintra emelkedik. A tanulási időszakban a gyógyüdültetésnél — 21 napos beutalásnál — 506-ról 672 forintra módosul. Változatlan azonban az általános iskolások 28 napos vajtai és kószegi gyógybeutalása, amelyre továbbra is 500 forint térítési díjat kell a szülőnek fizetnie.

A felnőttek 21 napos szanatóriumi üdültetésére 476-ról 924 forintra változott.

Igazodva a SZOT-üdülőkhöz

Szakszervezetünk elnökségének állásfoglalása szerint a vállalati beutalójegyek térítési díjai — az eddigi gyakorlatnak megfelelően — a SZOT-üdülők térítési díjához igazodnak. Ennek oka hasonló mint a SZOT-üdültetésnél: a Posta üdültetés kiadásait sem lehet most növelni.

Az elnökség döntésének megfelelően a postásüdülőknek I/A kategóriába sorolással történő beutalójegy szétosztásáról. A tsz-b-k (szb-k) novemberben kapják kézhez a jövő évi beutalójegyeket.

Utalványrendszer

A szervezett dolgozók üdülési költségeinek mérséklésére a SZOT Üdülési és Szanatóriumi Főigazgatóság országosan 25 ezer 200 forint értékű utalványt adott ki a szakmai szakszervezeteknek. Taglétszámunk arányában 486 utalványt kaptunk. Ezek költségeit a SZOT központi igazgatóság központi, saját pénzeszközéből további 500 utalványt szerzett be az alapszervezet számára.

Az utalványrendszer bevezetésével szerény lehetőségek nyíltak arra, hogy az alapszervezetek támogassák a csékelyi jövedelmű nyugdíjasokat, a nagycsaládokat, illetve a szociális szempontból rászorulókat. A postásüdülőknel is hasonló támogatási rendszert tervezünk.

Az utalványrendszer mellett változatlanul megmaradt a munkások, a nagycsaládok, a gyermekeket egyedül nevelők és a nyugdíjasok üdültetésére kedvezménye, ha az előírt feltételek fennállnak.

Szakszervezetünk elnöksége októberben dönt a SZOT- és a postásüdülőkbe szülő beutalójegyek szétosztásáról. A tsz-b-k (szb-k) novemberben kapják kézhez a jövő évi beutalójegyeket.

Szociálpolitikai csoport

Nyugdíjban

Nyugalomban...?

Ha megjelenik az iskolában, a gyerekek úgy rajzanak körülötte, mint a kotlás körül a kiscsibék. Minden két héten találkoznak az igaz, de az ugrifüles érdeklődők számára rendkívül hosszúnak tűnik ez az idő. Ezernyi kérdéssel veszik körül. Mindig, mindent tudni akarnak. Tizenhatalom van az úttörő-munkásokról szakasz tagjai. Ahogy elnézem őket, szabályt szegnek. Az úttörők között ugyanis van egy ártó ember, aki legfeljebb, ha kisdobos lehet.

Hálás feladat

Ha érdekli a dolog, hadd jöjjön — mondja *Benkő Tibor*, a soproni Jereván lakónegyedi általános iskola úttörő-munkásokról szakaszának parancsnoka.

Éves tervük van. Beszélnek a múlttól, a jelenről, a jövőről — a történelemről, a mai gyermekekre váró szép és hasznos feladatokról, minderről, ami csak emberré nevelésükhöz hozzájárulhat.

— Hálásak a gyerekek és a hála a nemességé, maga — mondja a parancsnok, és mielőtt szétzúlna a munkásörök valók, egyiknek, másiknak barackot nyom a fejére.

— A gyerekeknek könnyű hatni — folytatja. — Őket még egészen a szívükig áthatja a jószág. Most kell alapozni. Most kell kikutatni a gyermekeket ért sok információ közül azokat a jókat, amelyek méltó a rögzítésre, az elmélyítésre. Nekem még más céloim is vannak. Igazságérzetük szeretném fejlesztetni. Én kicsiny koromban sokat szenvedtem az igazságtalanságtól. Ettől akarom őket is, a környezetüket is megmenteni...

Sopronban, a Jereván lakónegyedikben korszerű, szép intézményekben nevelik a pedagógusok a felnövekvő nemzedéket. Van két bölcsőde, két óvoda és tizenhat tanterem általános iskola. Valamennyinél — alapozástól a berendezésig — részt kért és vállalt a munkából *Benkő Tibor*. Azt beszéljük róla: a Jereván negyed mindenese.

— Talán arra születtem, hogy észrevegym mások bánatát, szomorúságát... Sohasem voltam tapintatlan. Sohasem érdeklődtem senkitől, de nekem mindig mindenki elmondta, hogy neki mi fáj. És én örültem, ha segíthettem. Felemelő, szép érzés. Azt hiszem, ezt megérik az emberek. Megérik a másiktól a segítő szándékot.

Hosszú volt az az életút, amelyet bejárt *Benkő Tibor*. Sokat megért, mire a bölcs gondolatokig eljutott... Szomorú gyermekkor volt. Nagyszülei nevelték, ál-

datlan körülmények között. A sok gyermek között ő volt a tizenharmadik. És ezt nem azért találja áldatlannak, mert éppen a tizenharmadik volt a sorban, hanem azért, mert szellemi és testi táplálékából egyaránt keveset kaphatott. Egészen aprócska korában már dolgozni járt, alig hogy befejezte a hat évet. Akkor persze az is nagy szó volt. A maga fajta szegény árva gyermekek zöme eddig sem jutott el.

A felszabadulás évében *Benkő Tibor* postás lett. Pontosan *Benkő*: vonalépítő munkás. Sok dolguk volt. A háború miatt elszakadt vagy teljesen tönkretelt telefonterveket kellett újjáépíteni. Hol tíz, hol tizenkét tagú volt a brigád, amelyekben dolgozott. Egész héten távol az otthonától, a meleg ételtől, a friss, tiszta ruhától, a kedves és jó társától... Egész héten együtt munkatársai-val; a bajban, a munkában, a nyitásban... Gyakran kora reggeltől késő estig dolgoztak. Hol gödröt ástak az oszlopnak, hol az oszlop tetején légtornáztak. Valami mégis jól összetartotta a közösséget. És ez a megértés volt. *Benkő Tibor* ezt az időt így summázza:

Megszabadulni a gondoktól

— Valami ösztönösen azt súgta nekem, hogy aki velem dolgozik, csakis akkor tud jól dolgozni, ha nincs gondja. Ha mégis van neki, meg kell szabadítani tőle. Segítenie kell rajta. Törödni kell vele. Éreznie kell, hogy nincs egyedül... Volt olyan nap, hogy főnn, az oszlop tetején kora reggel a soproni kollégáktól vettük a jó hírt: „Jánosnak fia született...” — No, erre örültekünk. Este meg... vettük a gyászhiért: „Gyula édesanyja meghalt...” Mi ilyen szomorokodtunk... Így, és ilyen módon jó volt együtt lenni.

Öt évvel a felszabadulás után, 1950-ben szakszervezeti tisztséggel bízták meg: alapszervezeti titkárrá választották. Két évvel később már a Soproni Postaigazgatóságon a területi szakszervezeti bizottság politikai munkatársaként dolgozott a közösségért. Három megyét: Győr-Sopron, Vast, Veszprémet járta, és segítette a postások gondjain, jó lélekkel képviselte ügyeiket. Múltán érdemelte ki 1957-ben azt a bizalmat, amely megnyilatkozott minden postás kollégia választási akaratában: legyen *Benkő Tibor* a területi szakszervezeti bizottság titkára. Húsz éven át töretlen buzgósággal töltötte be ezt a tisztséget.

Tanulni és tanítani

Két évtizedes területi titkári tevékenység után megálljt parancsolt az életveszélyes betegség: a szívinfarktus. Akkor vonult rokkantsági nyugdíjba. E két utóbbi szívfajta boldogan mosolyog és kifogyhatatlanul beszél minden nap munkájáról, további terveiről, a könyvekről, amelyek elküldték hosszú, küzdelmes életem eredményes életútján. Azt valja, hogy a könyveknek köszönhetően mindent. A tárgyi tudást, a jószágot, az emberséget, az erőt és azt, hogy mindig tudta, hol a helye, és mindig tudta, mit kell tennie. Ma sem szígyelli, hogy felnőtt területi titkárként ült be az általános iskola padjába, és végezte el a hiányzó két osztályt, aztán érettségizett és tanult tovább a mai napig.

Egypeten fájdalma van: nem lehetett pedagógus, pedig mindig annak képzelt. A rossz sors, a háború megakadályozta.

En egyetlen pillanatig sem éreztem pedagógiai diplomájának hiányát. Joggal állíthatom ezt, mert magam pedagógus vagyok — legalábbis a passzusom szerint. *Benkő Tibor*ban oklevél nélküli kiváló pedagógust ismertem meg. A legkiválóbbat, akivel eddig, ilyen poszton találkozhattam. És szerencséje volt, mind neki, mind a közösségnek, mert ő nem egyetlen osztályteremben oktatott harminc-nyolcvan gyermeket, hanem három nagy megyében nevelhette, támogathatta, segíthette a felnőtteket, a postások kollégákat...

Kiváló pedagógiai érzékének gyakorlati eredményének igen szerény elismerése az a kitüntetés, amelyet az idén, pedagógusnapon kapott: a „Gyermekekért érdeméremet”. Úttörő-munkásokról szakszának tagjai minden bizonyos derék hazafiakká, minden iránt érdeklődő állampolgárokká — és talán postásokká is lesznek...

Azt meg sem említi, mert annyira természetes, hogy a Munkáskörtség soproni zászlóaljának alapító tagja.

Sindulár Anna

Nemzetközi kapcsolataink

Vendégek Fekete-Afrikából

Szakszervezetünk meghívására szeptember 25. és 30. között hazánkban tartózkodott a Kongói Népi Köztársaság postászsakszervezetének kéttagú küldöttsége. A küldöttségben részt vett *Nziengue Bonard* kv-titkár, a Kongói Szakszervezeti Szövetség tagja, a kulturális és művészeti ügyek felelőse és *Lessita Otangu* kv-titkár, a *Közösségi és Művészeti* ügyek felelőse. Látogatásuk célja az volt, hogy ismereteket, tapasztalatokat szerezzenek a szakszervezetek működéséről, a szakszervezetek tevékenységéről, elismerjék a magyar postások élet- és munkakörülményeit.

Itt-tartózkodásuk alatt megbeszéléseket folytattak szakszervezetünk vezetőivel, meglátogattak postai, távközlési, szociális, kulturális és sportlétesítményeket. Rövid megbeszélésre fogadta a küldöttséget *Virizlay Gyula*, a Szakszervezetek Országos Tanácsának titkára.

Vendégeink ellátogattak a Postás Művelődési Központba, s ott részt vettek az osztrák postás amatőr képzőművészek kiállításának megnyitóján.

Vendégeink önmagukról elmondották, hogy a kényszermunkával, a súlyos megaláztatásokkal, a hosszú gyarmati sors után az 1963. évi forradalmi események alapvető változást hoztak életükben. Elhatározták, hogy a fejlődésnek a szociális útját választják és egy igazságos, kizsákmányolásmentes társadalmat építenek. Az 1968. évben bekövetkezett baloldali fordulat óta átlamosították a postát és a távközlést is.

Az ország elmaradottsága, az imperialisták és a belső reakció folytonos támadása állomások és a társadalmi szervezeteknek. A Postás és Távközlési Dolgozók Szakszervezete jelentős részt vállal az analfabétizmus felszámolásában, a postások egészségügyi, szociális, kulturális ellátottságának javításáért, a postai szolgáltatások széles körű kiterjesztéséért tett erőfeszítésekben.

Számítanak a nemzetközi munkásszolidaritásra, a szocialista országok baráti támogatására. Magyarországi tartózkodásukról, a

szerzett tapasztalatokról elismerően nyilatkoztak.

Krakk József

Hírek

A SZOVJET Hírközlési Dolgozók Szakszervezetének meghívására *Csáki Lászlóné* főtitkár vezetésével 3 tagú küldöttség tett látogatást a Szovjetunióban szeptember 19. és 23. között.

Tanulmányozták a munkahelyi és a szakszervezeti demokrácia érvényesülésének tapasztalatait, véleményt cseréltek a szakszervezetek időszaki feladatairól.

A NÉMET postászsakszervezet Köln Területi szervezetének hazánkban tartózkodó 120 tagú turistacsoportja részére október 4-én szakmai napot szerveztünk, amelynek keretében vendégeink tájékoztatást kaptak a magyar szakszervezeti mozgalmáról, a Postások Szakszervezetének munkájáról és postai létesítményeket tekintettel meg.

Létszámgazdálkodás norma szerint

Háromnapos értekezlet a létszámnormák alkalmazásáról és fejlesztéséről

A Szegedi Postaigazgatóság adott otthont a szeptember 22. és 24. között megtartott VII. országos postás szervezési konferenciának. A háromnapos értekezlet témája: A létszámnormák alkalmazása a Magyar Postán és fejlesztésük irányai. A konferencián dr. Rácz Lászlóné, a Magyar Posta központi szervezési osztályának vezetője, valamint Gyimesi Józsefné, az igazgatóság gazdasági igazgatója elnökölt. Részt vettek rajta a postaszervezési osztályának vezetőin, a központi szervezéssel foglalkozó munkatársain és a PSZSZI normáinak kívül — a konferenciák során első ízben — a területi szakszervezeti bizottságok függetlenített közgazdasági munkatársai.

Alkalmazási gondok

A vitaindító előadásokat PSZSZI-nek a létszámnormákat kidolgozó munkatársai tartották. Ezt élénk vita követte, melybe tevékenyen bekapcsolódtak a szakszervezetek képviselői is. A hozzászólásokból kirajzolódott, hogy elsősorban nem magával a normával, hanem annak alkalmazásával van a végrehajtó egységek normáinak elengedélyeztetett létszáma és a belső értékelési rendszer nincs összhangban. Az alkalmazásbeli gondokra utal az is, hogy még a szakapparátus részéről is eltérő mutatók helyezkednek az értelmezésben.

A postaszervezés nem eléggé kezdeményező e téren, inkább csak a központi utasítások végrehajtására szorítkoznak. Döntés előtt véleményt adnak. Ezek azonban nem mindig megalapozottak. Nemcsak az érintett végrehajtó egységek, hanem gyakran a szakmai-ágazati osztályok sem folynak bele kellő mértékben az értékelésbe. Pedig ez elsősorban az ő feladatuk, a szervezésnek koordináló szerepe van.

A konferencia külön, napirendként vitatta a tsz-b-nek a létszámnormával kapcsolatos feladatait és az együttműködés tapasztalatait. Tisztázódott, hogy a szakszervezeti szerveknek az előkészítés időszakában elsősorban jelzési funkciójuk van. A szakmától eltérő információrendszer lehetővé teszi jó néhány esetleg elszáradt gond felszínre hozását. Ide tartoznak azok a normatechnikai, nem értékelhető emberi tényezők, amelyek a dolgozó teljesítményét jelentősen befolyásolják, mint például a pénzkézeléknél az elfizetés miatti félelem, vagy az udvarias szolgálati magatartásból eredő, a kezelési utasításban nem szabályozott tevékenységek: eligazítás, nyomtatványok kitöltésének segítése, a szakadt papírpénzek becserélése stb.

Közös feladat

Ma még általában nem kielégítő az együttműködés, inkább formális, mint tartalmi. Javulás csak akkor várható, ha a közgazdasági felelősöket és a szakmai osztályokat is bevonják már az értékelés folyamatába, s a munka kezdetétől véleményt tudnak alkotni.

Nem várható el, hogy a dolgozók felvetései, észrevételei mérés-kelmelet alátámasztott, pontos, számszerű értékek legyenek. El kell fogadni és gondosan elemezni kell ezeket a jelzéseket. Ha szükséges, módjuk van az igazgatóságoknak arra, hogy a PSZSZI-

től függetlenül próbaméréseket, számlatapasztásokat végezzenek. Gyakorlatilag mindenütt képzett szakemberek állnak rendelkezésre, természetesen nem az a fő tevékenységük. Az igazság az, hogy az igazgatóságok előírás szerint kiképeztek normához értő embereket, de nem veszik igénybe ezt a szakismeretet. Ebben nagymértékben közrejátsszik az is, hogy rendkívül rövid az igazgatóságoknak adott véleményezési idő. Sokszor még a szakapparátus bevonására is kevés, nemhogy az érdekelt végrehajtó egységekkel való demokratikus megvitatásra.

Hatványozott a felelősségük a tsz-b-nek — a szakmai partnerrel együtt — a létszámelosztásnál. Legnagyobb gond, hogy a teljesítmény 70-80 százalékát adó nagyhivatalok nem kapják meg a norma szerinti létszámot. Lényegében ez okozza az átlagost jóval meghaladó munkaintenzitást e területeken. Ők fedezik a kishivatalok teljesítménnyel alá nem támasztott létszám-többletet.

Tartaléklétszám

Ez is utal a ma még nem kielégítő létszámgazdálkodásra, még a csaknem teljes körű normázott forgalmi munkaterületeken is. Ugyanakkor — és ezt sokan felvetették — a műszaki szolgáltatásban lassan halad a normák kidolgozása. Többek között közrejátszik ebben az is, hogy elavultak vagy éppen nincsenek karbantartási utasítások. Természetesen a konferencián is szóba került az örök vitatéma, a tartaléklétszám mértéke. A normaalkalmazók szerint a jóváhagyott mérték kicsi, és a térszámok nagyok.

Döntés előtt véleményt adnak. Ezek azonban nem mindig megalapozottak. Nemcsak az érintett végrehajtó egységek, hanem gyakran a szakmai-ágazati osztályok sem folynak bele kellő mértékben az értékelésbe. Pedig ez elsősorban az ő feladatuk, a szervezésnek koordináló szerepe van.

A konferencia külön, napirendként vitatta a tsz-b-nek a létszámnormával kapcsolatos feladatait és az együttműködés tapasztalatait. Tisztázódott, hogy a szakszervezeti szerveknek az előkészítés időszakában elsősorban jelzési funkciójuk van. A szakmától eltérő információrendszer lehetővé teszi jó néhány esetleg elszáradt gond felszínre hozását. Ide tartoznak azok a normatechnikai, nem értékelhető emberi tényezők, amelyek a dolgozó teljesítményét jelentősen befolyásolják, mint például a pénzkézeléknél az elfizetés miatti félelem, vagy az udvarias szolgálati magatartásból eredő, a kezelési utasításban nem szabályozott tevékenységek: eligazítás, nyomtatványok kitöltésének segítése, a szakadt papírpénzek becserélése stb.

Újabb felmérés

A késő délutánba nyúló vitát a konferencia munkájában részt vevő dr. Palotás Magda, a Magyar Posta munkaügyi és szociális igazgatója zárta le. Értékelte a PSZSZI munkáját. Megállapította, hogy a létszámnorma jól tol-

totte be szerepét, ma jobb eszköz nincsen a reális létszámigények kialakításához. A posta vezetői is ismerik a normával, illetve az alkalmazásával kapcsolatosan itt is felvetett gondokat. Ezért tűzték napirendre a jelenlegi norma-előírás felülvizsgálatát, korszerűsítését, a további fejlesztési elképzelések kialakítását. Az értékelés és a további tennivalók meghatározása elnöki értekezlet, majd a Postások Szakszervezetének elnöksége elé kerül. Valamennyi érdekelt postaszerv véleményét kikérte, s ez a konferencia is azt a célt szolgálta, hogy minél szélesebb körű információra épüljön a felmérés. Külön örömmel üdvözölte a szakszervezeti aktivisták részvételét. Szükségessé tartja az eddigi együttműködés további javítását, az együttgondolkodást.

A jövőt illetően kifejtette, hogy előre kell lépni a racionális létszámgazdálkodás terén, vizsgálni kell a normaalkalmazók az anyagi érdekeltséghez kapcsolt teljesítménykövetelményként való alkalmazását. A műszaki szolgáltatásban meg kell gyorsítani a normák kidolgozását. Ehhez a PSZSZI-nél a feltételeket ki kell alakítani. Felhívta a figyelmet arra, hogy a norma kidolgozása, karbantartása nemcsak a profilgazda PSZSZI feladata, hanem a többi postaszervé is. A jövőben hatékonyabban kell hasznosítani a normák kidolgozását, a profilgazda PSZSZI feladata, hanem a többi postaszervé is. A jövőben hatékonyabban kell hasznosítani a normák kidolgozását, a profilgazda PSZSZI feladata, hanem a többi postaszervé is.

Végül értékelte magát a konferenciát is. Ez jól szolgálta a kitűzött célt, tisztázott több kérdést, megerősített néhány már ismert gondot, lehetővé tette a szakmai és szakszervezeti álláspont egybevetését, összehangolását.

Javaslatok

A konferencia az alábbi pontok felvételét javasolta a határozatba:

1. A kézbesítésszolgáltatásban objektív körülmények miatt mutatók, munkaszervezéssel nem csökkenthető létszám-többletet ismerjék el.

2. A norma szerinti létszám foglalkoztatása kerüljön be a postaszervezési közgazdasági szabályozó rendszerébe. Legyen egyik tényező az értékelési alap képzésénél.

3. A végrehajtó egységek kapják meg a norma szerinti létszámot, illetve az ettől való eltérést értékeljék.

4. A tartaléklétszám mértéke a IV. beszámolójelentés munkaidő-mérlege alapján legyen meghatározva, de úgy, hogy az átlagtól való plusz-mínusz eltérést értékelje az értékelési rendszer.

5. A normakarbantartás ciklusideje és a létszámfelmérés időszaka maradjon további vizsgálat tárgya.

A jövő

A konferencia zárásaként felvillant a jövő. Horváth Lajos, a Soproni Postaigazgatóság, valamint Márkusné Nász Júlia, a Szegedi Postaigazgatóság szervezési osztályának vezetője és Nagy Róbert, a szegedi számítógéppont vezetője előadást tartott a létszámfelmérésben és a normák felhasználásában a számítógép alkalmazási lehetőségéről.

Ritter Péter

A mozgópostások munkaidejének és bérpótlékának rendezése

együtt döntött. A döntés alapján 1984. január 1-től:

● A Budapesti Postaigazgatóság által végállomáson eltöltött pihenőidőnek 50 százaléka beszámít a havi munkaidőbe. Ezzel a módosítással a munkaidőre és a pihenőidőre vonatkozó előírások azonosak lesznek a távolsági járatok kísérőire előírtakkal.

● A mozgópostás és a távolsági járaton utazószolgálatot teljesítő dolgozók munkahelyi pótléka — országosan és egységesen — 1,50 forint/órával emelkedik.

A pótléknövelés többletköltségét az 1984. évi bérfelajánlásból központiilag kell fedezni.

● A Budapesti Postaigazgatóság az 1984. évi bérfelajánlás során gondoskodik a mozgópostások alapbérének szükség szerinti — de legalább az átlag felett — 5 százalékos kiemeléssel való rendezéséről.

A fentieknek megfelelően módosul a kollektív szerződés ide vonatkozó része.

Közgazdasági osztály

Az évközi bérfelajánlás tapasztalatai

Az I. félévben elért és a várható éves gazdasági eredmények alapján a Magyar Posta a Postások Szakszervezetének elnökségével egyetértésben úgy döntött, hogy az éves bérfelajánlás felül további 1 százalékos, adóval terhelt bérfelajánlást valósít meg.

A várható éves nyereség és az elköltendő tartalékalap lehetővé teszi a fejlesztési és a lakásépítési alapnak a tervezett, a részesedési alapnak pedig bázis szintű kiegészítését, továbbá a bérfelajánlást adó 80 százalékos központi vállalását. Az adóteher fennmaradó részét a középfokú postaszerveknek saját részesedési alapjukból kell fedezniük, mégpedig 1 forint bérfelajánlásért 1 forint részesedést kell fizetniük. A bérfelajánlásból származó költségek fedezésére a gazdálkodó postaszervek korrekcióit nem kapnak, a rezsiszer-veknél év végén ezt indokolt túllépésként elismerik.

Mindezek mérlegelésével pályázhattak a középfokú postaszervek az adózott bérfelajánlásra. Amennyiben az összes vállalás kevesebb a postaszintű 1 százalékos bérfelajánlás összegénél, a különbségre egy-egy postaszerv 1 százalékos meghaladó vállalást is tehetett.

A pályázat eredménye: minden postaszerv vállalta az 1 százalékos bérfelajánlással járó adó-és költségterhet, tehát valamennyi középfokú postaszerv egységesen 1 százalékos bérfelajánlást valósított meg.

A bérfelajánlás felhasználására központiilag csak keretjellegű, általános irányelveket határoztak meg:

○ a bérfelajánlás felét július 1-től alappéremelésre kell fordítani;

○ az alappéremelésnél törekedni kell a munka szerinti differenciált bérarányoknak, a kvalifikált munka megfizettségének javítására;

○ az alappéremelés legkisebb összege — teljes munkaidőben foglalkoztatottnál — 100 forint;

○ a bérfelajánlás másik feléből — amely az alappéremelés bázis-

kiegészítése — fedezni kell az év során felmerülő többletfeleladatok bérigényét, a több fennmaradó részből pedig a jó és több munka jutalmazását.

A bérfelajánlás végrehajtására vonatkozó központi utasítást a középfokú postaszervek szeptember első napjaiban megkapták. A bérfelajánlást a szakszervezeti bizottságok és a bizalmi testületek a KTH kivételével október folyamán mindenhol megvitaták, s — egyes helyeken módosításokkal — egyetértettek vele.

A bérfelajánlást végrehajtásának tapasztalatait összegezve a következőket állapítottuk meg:

● a postaszervek mintegy háromnegyede az októberi fizetésről már a megemelt alappéremeléstől nyújtja;

● a központi irányelveket valamennyi postaszerv megtartotta;

● néhány postaszerv az 1 százalékos bérfelajánlást kiegészítette belső bértartalékkal, bérmegtakarítással;

● az alappéremelésben részesült dolgozók köre, a felosztás módja postaszervek között eltérő. Mindkét véglettel találkozunk: minden terület egységesen ugyanannyit kapott, vagy csak egy réteg alappéremelést emelték. A legtöbb helyen azonban az alappéremelést differenciáltan hajtották végre.

Mely munkakörökben dolgozók kaptak átlagon felüli alappéremelést?

A legtöbb középfokú postaszerv megkülönböztetetten foglalkozott az igazgatósági törzs dolgozóinak és a nyugdíj előtt állóknak az alappéremel. Több helyen úgy ítélték meg, hogy a termelés-és forgalomirányítók bérelmérésénél magasabb bérarányban kell megfizetni őket. Egyes postaszervek átlagon felüli bérelmérésben részesítették a távirat-kézbesítőket, a műszaki nyilvántartókat, a forgalmi előadókat, a fennmaradó műszereseket, a hálózatszerezőket.

A végrehajtás egyértelműen tükrözi, hogy a középfokú postaszervek belső bérarányaiban vannak általánosan jellemző feszült-

ségek is, de a feszültségek többsége egyedi, a helyi körülményekből adódik. A központi irányelvek keretjébe lehetővé tette, hogy a bérfelajánlás végrehajtása során a postaszervek a legfeszültebb bérpontjaikat mérsékeljék, megoldják.

Az alappéremelés báziskiegészítését szolgáló jutalomösszegeket a postaszervek általában az éves tervezett (csúcspénzes) jutalomkereteket kiegyensúlyozták, külön feladatok túlmunkájának díjazására, céljutalmazására fordították. Azok a postaszervek, amelyek az alappéremelést az egyes tevékenységi területek között jelentősen differenciálva osztották fel, jutalomban részesben azok a területek és szektorok, amelyek a dolgozók alappéremelést nem kaptak.

Az évközi bérfelajánlással egyidőben néhány, kisebb-nagyobb bérigénnyel járó gond is megoldódott. A legjelentősebbek:

■ A lakosság jobb postai ellátása végett bel- és külterületen egységes kézbesítési rendszert vezettek be. Az áttérés az önkéntes többletmunkát növeli, vagyis bérigénnyel jár. Az egyes igazgatóságoknál a külterületi kézbesítés mértéke szerint nagyságrendi eltérést mutat a bérigény. Ennek felét központi korrekcióként megkapják, a másik felét ki kell gazdálkodniuk. Ezen a címen öt területi igazgatóság adómentes bértámogatásban részesült.

■ A kollektív szerződés előírása szerint a Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóságnál a munkahelyi készlet idejére az 50 százalékos díjazást az év végéig el kell érni. Ez az igazgatóság saját erőből nem tudja megvalósítani, ezért október 1-től a felémelt, illetve előírt mértékű díjazás többletköltségét, adómentes központi korrekcióként megkapta.

A posta a korrekciók bérfedezetének nagyobb részét gazdálkodási tartalékból, kisebb hányadát további 0,08 százalékos adózott bérfelajánlás vállalásával tudta biztosítani.

Tóth Pálné

Számítógép a postai pénzforgalomban

Az országos pénzforgalmat a Magyar Posta a bankszolgálat, és az utalványszolgálat keretében bonyolítja le.

A bankszolgálat magába foglalja az átutalásiutalvány- csekk- és a takarékszolgálatot. A postahivatalok e szolgáltatás keretében az MNB-nél és az OTP-nél vezetett számlák javára befizetéseket fogadnak el, valamint az MNB-nél és az OTP-nél vezetett számlák terhére meghatározott esetekben visszafizetéseket tesznek. Utóbbiakat a tervezett rendszer a sárga átutalási postautalványokkal együtt kezeli.

A posta az utalványszolgálat keretében vállalja a lakosság egymás közötti fizetéseinek lebonyolítását. Ezen kívül a Magyar Nemzeti Banknál és az Országos Takarékpénztárnál vezetett számlákról a postahivatalok útján történő kifizetések is e szolgálat keretében bonyolódnak le.

Hosszú átfutás

A postahivatalok pénzforgalmát túlnyomórészt (60 százalék) a bankszolgálati be- és kifizetések adják. A befizetéseket (illetve visszafizetéseket) fajta szerint, különböző befizetési naplókban, aljegyzékekben könyvelik. A könyvelés kisebb forgalmú hivataloknál magának a felvevőnek a feladata. Nagyobb forgalmú hivataloknál a könyvelés hátravontan történik, azt külön pénztári tiszt végzi, aki általában a felvevő munkahelyeket is számloltatja.

A pénzmozgás nyomon kísérésének, részvevőnkénti és egymás közötti elszámolásának alapokmányait a fellelő postahivataloknál, a CSEKKLEVES-nél, a pénzügyminiszternél és a kedvezményezettek felé dolgozzák fel. Az adatokat a feldolgozásban részt vevő könyvelők és egymás között egyeztetik.

A szolgáltatás minősége elsősorban az átfutási idővel mérhető. Ma a forgalom 20 százaléka (értékben kifejezve 85 százaléka) 24 órán belül bonyolódik le.

A Magyar Posta vezetői kiemelt figyelmet fordítanak a pénzforgalom felgyorsítására.

A gyorsítás egyetlen útja a számítógépesítés. Ezt felismerve a postavezetők megbízták a PSZSZI-t a számítógépes rendszer kidolgozásával.

Decentralizált adatrögzítés

A szervezés elsősorban a csekkforgalomra irányul, de a gépesítés megteremtése a nagy forgalmú postahivatalok felmerülő egyéb feladatok számítógépes támogatásának lehetőségét is. A feladatot a PSZSZI központi (R-35) számítógépparkkal tervezni megoldani. Az adatok központi- lag csak optikai gyorsolvasókkal készíthetők elő megfelelő időre. Ilyen rendszer kialakításának sem anyagi, sem felhasználói feltételei nincsenek meg. Az adat-előkészítésre tehát más megoldást kellett keresni.

A központi feladatok csökkentése végett az adatrögzítést részben decentralizálni kell. Ennek eszközt úgy kellett kialakítani, hogy az egyidejűleg naplózásra és összesítésre is alkalmas legyen. Jelenleg az üzemi kísérletek a Budapest 148 postahivatalban folynak.

A rendszer teljes kiépítése mindenképpen — főleg beruházási okokból — több évre elhúzódik. Ezért azt úgy kell kidolgozni, hogy az átmeneti időben is — egyre bővülő szolgáltatásokkal — folyamatosan működhessen. A központi feldolgozó rendszer az optikai adatbevitel lehetőségének megteremtése után az új adathordozókkal is működőképes marad.

A rendszer végső kiépítésében — a forgalom nagyságától függően — mintegy 135 postahivatalt kell ellátni az adatelőkészítéssel szolgáló személyi számítógépekkel.

Az itt felvett átutalási postautalványok bevételi ellenőrzése és jóváírása 24 órán belül megoldható.

Változatlanul 24 órára marad az átutalási idő a zöld átutalási postautalványoknál. Az MNB-ből a vezetésnek decentralizálásáig a vidéki kezelés rendszerében is

változatlan marad. A nem gépesített postahivataloknál felvett sárga átutalási postautalványok feldolgozása ideje a jelenlegi 4-5 nappal szemben 48 órára rövidül.

A számítógépes feldolgozáshoz a jelenlegi adatok helyett kódok használata szükséges, és e kódok rögzítése az első munkamenetben kell, hogy történjen, a gépesített hivataloknál a naplózáskor, a nem gépesített hivataloknál pedig az adatelőkészítéskor. Ennek megfelelően a gépesített postahivataloknál a naplózás bővíti, ugyanakkor a gép előkészíti a munkahely-leszámolókat.

Mágneses napló

A nem gépesített postahivataloknál a naplózás egyszerűsíthető. A számítógépes adatrögzítés lényege az, hogy az adatbevitellel egyidejűleg mágneses adathordozóra kerülnek az adatok, s ez a napi számadás melléklete lesz. A Posta Csekkleszámláló Hivatalnak indított számadáshoz az adathordozót is csatolniuk kell a hivataloknak. (Most folyik a szállítási módjának kutatása, ezek a mágneses lemezek ugyanis törekenyek, a hordozott adatok pedig értékes információk.)

Természetesen a hivataloknál is megmarad a szükséges információ, hiszen a bevitt adatokról napló készíti a személyi számítógép. Megszűnik a gépesített hivataloknál a „pipálás” (a napló tételeinek egyeztetése a bizonylatokkal), ezt helyettesíti a rögzített bizonylatfajtaikkal az összegképzés és a rögzítés. A felmérések igazolták, hogy ez a művelet gyorsabban elvégezhető, mint a hagyományos egyeztetés, ellenőrzés.

A pénzforgalmi munkabizottság az a törekvése, hogy a hivatali munka növekedése miatt a gépesített postahivatalokban a leszámoló munkakört az eddiginél kvalifikáltabb munkának ismeresse el.

A tervek szerint a rendszer első üteme 1984. július 1-ével indul.

Dr. Bernát Éva

Követőkre vár az Augusztus 20. brigád

Pápa 180 kilométerre van Budapesttól, vonattal csaknem három óra utazás. Valakit Pápa telefonon elérni a fővárosból, mire valamelyik hívás felépül, az ottani központkezelőnek sikerül a megfelelő mellékely kapcsolni, és a keresett személy is a helyén van, bizony, majdnem ugyanennyi időbe telik. Végül mégis sikerült megbeszelnem az Augusztus 20. brigáddal egy találkozót. Az az időpontban csak a szolgálatban levő műszeresekkel találkoztam. Bosszankodásra mégsem lehetett okom, sem mikor telefonáltam, sem a megérkezés-kor. Nem azért nem voltak ott, mert nem akartak nyilatkozni vagy elfelejtették az egészet. Egyszerűen minden percük foglalt, dolgoznak. De azért csak összejöttünk egy kis beszélgetésre. Tóth Pál központvezető irodájában. Ott volt továbbá Kófalvi Ferenc brigádvezető, Katona Ernő és néhány műszerész a gépteremből. Először a brigád múltjáról beszélgettünk.

1964-ben alakultak, 1967 óta viselik a szocialista címet. Eddigi elismeréseik: 1 zászló kitüntetés, 2 oklevél, 4 bronz, 1 ezüst, 2 arany fokozat, kongresszusi oklevél. Az alapítók nagy része jelenleg is itt dolgozik; Boros Ferenc, Eggerszegi Zoltán, Farkasdy Lajos, Katona Ernő, Kófalvi Ferenc, Oláh Béla, Pék Ernő, Pék Ernőné, Nagyfiné Ersek Erzsébet, Tóth Pál, Varga László, Várjoki Ferencné, Wagenhoffer Dezső és Zolák Tamás alkotják ma a brigádot.

Augusztus 30-án jelent meg az újságokban a felhívás, Önök pedig 31-én, a központi vezetőség ülésén jelentették be a csatlakozást.

Hazánk felszabadulása 40. évfordulójának tiszteletére induljon munkaverseny, javasolták a bányász- és vasaskollektívák, olvastam reggel a Népszabadságban — mesélte Katona Ernő. — Gyorsan összehívtuk a brigádból, akit csak lehetett, és előadtam a javaslatomat, vagyunk azon mi is részt. A kollektíva támogatta az ötletemet. Mi egy régi, összefor-

rott közösség vagyunk. Tudunk gyorsan dönteni. Így hát a tervezett hozzászólásomon kívül még egy „meglepetés” is volt a tartományban, mikor délután elutaztam a központi vezetőségi ülésre.

A vasas- és bányászkollektívák a hatékonyabb munkát, a művelődési törekvéseket és a közéleti tevékenységet a XII. pártkongresszus határozatainak a megvalósításáért és a VI. ötéves terv sikerléséért.

Mit jelent ez Önöknek? — Ami a munkát illeti — választottuk egymást kiegészítve —, feladatunk Pápa város és a pápai járás távbeszélő-szolgáltatásának az ellátása. Itt a városban egy 1938 óta működő 7-DU telefonközpont van, amelyet az ötvenes években bővítettek. Helyes és interbeszélgetésekkel csaknem 1 millió forint az évi bevétel. De ez a technika teljesítményességének a határán van, műszaki állapotát növelni nem javítani, fogalmát lényegesen nem tudjuk.

Szavaiknak nyomatékot is adtak, bemutatják a géptermet. Élvezet volt hallgatni, ahogy a gépéről és az áramköréről beszéltek.

Jövőre lesz kiváltva a központ — folytatják — két konténerrel, amelyek majd a telefon-gondokon is tudnak enyhíteni. Nagyon lelkiismeretes karbantartással igyekszünk ezt a régi központot az utolsó pillanatig üzemeltetni, és a konténer új átkötni, hogy abból az előfizetők semmit se vegyenek észre.

Ezzel együtt természetesen töviről újítjuk meg. Iggykszünk a szakma fejlődésével napra kézen lépést tartani, de ez már egy re nehezebb. Míg valamelyikünk tanfolyamon van, a többiek tartják helyette a frontot. Egy közülünk üzemmérnök lett, egyikünk leérettsgizett, van, aki elvégezte a műszaki tisztá tanfolyamot, és néhányunknak technikus végzettsége van. De más irányba is képezzük magunkat. Kettőnknek van marxista-leninista egyete-

munk, egy kolléga pedig bentlakásos pártiskolába járt. Ami a kulturális lehetőségeket illeti, sajnos, Pápa nyan túlságosan sok nincs, de a rendezvényekre rendszeresen eljárunk. Egyszer pedig a pápaiak látogattak el hozzánk, a postára. Németek Aladár postás amatőr festő munkáiból rendeztünk egy kiállítást. Még a falra a képek is a mi ötleteink szerint kerültek.

A brigád több tagja tölt be társadalmi funkciót. Tóth Pál a helyi postás pártalapszervezet agitprop. titkára. Eggerszegi Zoltán szakszervezeti tömegpolitikai oktatási előnö. De külön szeretnék pár szót ejteni Katona Ernőről. Ő ennek a tizennégy fős kollektívának a szakszervezeti bizalmija, a Veszprém megyei Távközlési Üzem szakszervezeti bizottságának az elnöke, a postás szakszervezet központi vezetőségének tagja, most javasolta a testület SZOT-tagságra, ezenkívül a helyi postás pártalapszervezet vezető-ségi tagja és-tagja a városi, járási pártbizottságnak.

Nem sok ez?

Soknak, de valahogy jött meg a gondolat. Először bizalmi voltam, aztán elvállaltam az szb-elnökséget, majd javasolták a központi vezetőségbe tagnak. Az ember benne van, hát csinálja. Nagyon nehéz, sok a kötelezettség, de azért megy. Erős a kontroll a kollégák részéről, de teljes támogatásukat is élvezem. Ha az ember ilyen tisztviselőt tölt be, bűn lenne elhagyni a megfelelő helyen a dolgozók gondjait, gondolatait. Nyitottabb szemmel, füllel kell járni a világban, sok helyről kap információkat. Néha viszont tudni kell nemet is mondani, persze ez nem mindenkinél tetszik. Aki mindig csak jót mond, az nem beszél mindig őszintén.

Miért nem ö a brigádvezető? — fordult a többiekhez.

Arányos teherelosztást akarunk a brigádon belül. Az eddigi eredményeket közösen értük el. Nem akarunk senki vállára sem aránytalanul nagy terhet rakni. Bizonyos időnként új brigádvezetőt választunk. A jelenlegi, Kófal-

vi Ferenc emellett lakóhelyén még népront-vezetősi tag is, 1980 óta tölti be ezt a tisztséget. Ő is szerel dolgozik, mint mindannyiunk. Elfoglaltságunk pedig van bőven.

Van itt a közelben, Gicen egy gyermekotthon és kisegítő iskola. Mivel nem akadt rá vállalkozó, mi készítettük el társadalmi munkában az iskolastúdiót, és javítjuk az épület elektromos berendezéseit. Később a hasonló jellegű más iskola is kapott tőlünk egy ilyen felszerelést. Az így felszabadult összeget más célokra költötték az iskolák. A legnagyobb élmény az átadás pillanata volt. Látni a gyerek arcára kiülő boldogságot, amint hallgatták a termekben a műsort. Azóta még egy alközpontot is beszereltünk a gici iskolába és rendszeresen meglátogatjuk őket. Minden gyereket azt kéri, vigyük őt el innen...

Évente egy napot a városért dolgozunk, munkával és pénzzel segítjük az uszoda építését, a most épülő művelődési házhoz is elmegyünk majd valami szakmunkát végeztük. Még pontosan nem beszéljük meg, de valamit adni akarunk az új Nemzeti Színháznak is.

A bányász- és vasaskollektívák felhívására elsőként jelentkeztek a postától.

Igen. Nem félünk a többlet-feladatokról, úgy gondoljuk, hogy általuk is munkánkat tesszük eredményesebbé. Egyes célokra nem sajnálunk egy-egy szobrot, vasárnapot. Bizunk abban, hogy helytállunk.

Egy munkaverseny céljainak nem könnyű eleget tenni, ám az Augusztus 20. brigád bizonyára jó példát mutat, hiszen amellett, hogy folytatják, amit már évek óta jól csinálnak, kezdeményezni is tudnak, sőt van erejük arra, hogy többlet-feladatokat is vállaljanak. Reméljük, hogy még sok postásbrigád csatlakozik a felhíváshoz, s minél több jó eredményről számolhatunk be lapunkban.

Cs. L.

Ismerkedtünk Magyarországgal

Utazó nemzet lettünk. Sokan csodáltak már a görög, latin kultúrák emlékeit, a spanyol-mór épületsodákat. Gyönyörködtünk az Eiffel, a Louvre, a Prado, a Pergamon múzeum élményét nyújtó festményeiben, szobraiban és kincseiben. Amennyire örömteli dolog, hogy soknyire posztos dolgozó ismerkedett már a világgal, elérkeivel, szomorú, hogy hazánk szépségeit még nem fedezték fel. A Pécsi Postaigazgatóság — hogy segítse pótolni ezt a mulasztást — évenként két-három tájégszerű megismerésre kirándulások szervezett. Mert igaz, hogy nekünk, magyaroknak, nincsenek égi nyúló hegycsúcsaink, kontinenseket elválasztó óceánjaink, tengereink, de természeti szépségeket nyújtó tájakkal, történelmi emlékekkel, értékes műemlékekkel, gazdag múzeumokkal mi is büszkélkedhetünk.

1972 óta indulnak ilyen utazások az ország különböző vidékeire, oly nagy sikerrel, hogy túllepkedeznek miatt, bizony többször is nehéz helyzetbe került szakszervezeti bizottságunk. Utazásainkat a gemenci vadrezervátum megismerésével kezdjük, majd a következő évben Észak-Dunántúllal ismerkedtünk. Ezt az utat követve egy kirándulás a Dunakanyarba.

1975-ben már távolabbi vidéket, Eger, Szilvásvárad, a Szalajka-völgy, Aggtelek, Miskolc, Parádsasvár nevezettségű latorádság meg. A nagyvárosi lovasnapok megtekintése után Kapuvár, a fertői, a nagyeceni kastély és Kőszeg látványai voltak a következő év úticéljai. 1977-ben a Bükk és a Szépléni-hegység tájait és természetét élvezhettük, majd a rákövetkező évben újból a Dunántúlról vitt utunk. A Velencei-tó, Tata, Vác, Tokod, Dorog, Esztergom nevezettségű ismerkedtünk.

1979-ben is két utazást állítottunk programba. Az év első felében Debrecen, Hajdúszoboszló, Hortobágy, Kecskemét, kora ősszel pedig a Balaton északi partja és a Bakony volt az útirány. 1980-ban palotáit látjuk, Vácrátót, Vác, Balassagyarmat, Hollókő, Salgótarján, Hatvan meglátogatásával. Itt egy rövid szlovákiai kitérőt is programba iktattunk.

A következő évben dél-alföldi túrát tettünk, Baja, Szeged (a szabadtéri színpadon a Cigánybárá megtekintésével), Hódmezővásárhely,

Szarvas, Békéscsaba, Gyula, Kecskemét útirányon. Még ebben az évben, a Miskolcon megrendezett XI. országos posztos konferenciát is összekötöttük egy északmagyarországi úttal.

Tihany, Ajka, Pápa, a Szigetköz, Mosonmagyaróvár, Pozsony, Nagyszombat, Galgóc, Komárom, Tata, Vértesszőlös, Mór, Bodajk,

Székesfehérvár megismerése volt az 1982-es esztendő programja. Idett országunk oly vidékére vezetett utunk, mely idegenforgalmi szempontból alaptalanul el van hanyagolva, de meglepetésünkre rendkívül érdekes és értékes látványt nyújtott. A Nyírség és Sztálmár tájat kerestük fel. Kélt-Magyarország romantikus, változatos, vízben gazdag vidékeivel, irodalmi, művészettörténeti, néprajzi és egyéb értékeivel ismerkedtünk meg. Erte csak néhányat említsünk: a szatmarseleki Kőlcsey-síremlék, az egyedülálló „csónakos” fejják a temetőben, a tiszacsései Mörtycsémélek háza, az 1752-ben épített — mély ma is üzemen — túríst-vándi vízimalom, a vajai Vay Ádám-kastély és a múzeum, a nyírábonyi görög és barokk templom, valamint a fejlethetetlen szépségű hajdúdorogi görög-katolikus templom.

A több mint 10 év alatt tudatos felépített túraprogramokból már csak az Őrség tájégségének megismerése van hátra. Ezt a következő évre tervezük.

Mindezek az utak csak úgy voltak megvalósíthatók, és a posztos-tájszolgálat és a szakszervezeti bizottság határozott támogatást nyújtott, így a résztvevőknek nem okozott túlzottan nagy anyagi megterhelést a 3-4 napos utak költségeinek fedezése. Feltétlenül ki kell emelni az utazások zökkenőmentes megszervezését, a kényelmes szálláshelyekről és a ki-tűnő étkezési lehetőségekről való gondoskodást. Ennek köszönhetően az utazások nem voltak fárasztók, bár a városnézések nagy részét gyalog tettük meg. A kirándulások mindig nagyon hangulatosak, vidámak voltak. Egy-egy rövid fürdés, mértékadó borkóstoló sem hiányzott programjainkból.

Rámjárnék illati az utak szervezőjét, Szalay Gézát, aki az előkészületeken felül az utazások alatt

Hódosi György

Látogatóban a szibériai testvérmegyében

A közelmúltban a Budapesti vidéki Postaigazgatóság háromtagú delegációja Kemerovó megyében járt, viszonzva az ottani postások tavalyi látogatását.

A megye kiterjedése 95 ezer négyzetkilométer, lakóinak száma hárommillió. Termő sztyepek, beláthatatlan kiterjedésű, egybefüggő tajga, szemet kápráztató hegyvonulatok, szélesen hőmpolygó folyók váltják egymást. Legnagyobb folyója a Tom. Rendkívül gazdag a Kuznyeckimédec. Bányászoknak vasércet, színes fémeket, aranyat, márványt. A legnagyobb kincs azonban a

kőszén. A tartalékokat 905 milliárd tonnára becsülik. Minőségét, a szénreteg vastagságát illetően a Kuznyeckimédec a világon egyedülálló.

Eghajlata egészséges, száraz-földi. A nyár rövid, de meleg és napsütéses. Megterem a gabona, a burgonya és a zöldség. A tél hosszú és hideg. Általában —30 és —50 fok között váltakozik. A Kuznyeckimédec Szibéria legköz-rűbben lakott körzete. Lakosainak 65 százaléka városban él. 19 város van, ebből nyolcnak a lélekszáma meghaladja a százezret.

Most látogatott először postás delegáció Kemerovó megyébe, hogy az ottani postások munkájával, szakszervezeti életével ismerkedjen és személyes kapcsolatot teremtsen.

Erkezéskor a postaigazgatóság vezetője, főmérnöke, valamint a szakszervezet elnöke és titkára várt bennünket. Szállodai elhelyezkedés és reggeli után a szakszervezetek területi tanácsán (magyar megfelelője az szmt) fogadtak az a titkár, akihez a posta tartozott. Tájékoztatót adott a megye gazdasági helyzetéről, a szakszervezeti munkáról. Meltatta Nógrád és Kemerovó megye testvéri kapcsolatát, és örömet fejezte ki, hogy egy újabb ágazat is személyes kapcsolatot létesített.

Ezt követően megkoszorúztuk a Nagy Honvédó Házorúban el-esett kuszabási harcok emlékművét, majd az igazgatóságon tettünk látogatást. Itt társadalmi és gazdasági vezetőkkel, valamint szakszervezeti tisztviselőkkel találkoztunk. A Kemerovói Postaigazgatóság vezetője adott tájékoztatót az igazgatóság 1983. I. félévi gazdasági munkájáról, a brigádmozgalom helyzetéről és a soron következő legfontosabb feladatokról.

Ellátókatunk a 105 munkahelyes nemzetközi távbeszélőközpontba. Munkakörülményeik igen jók, jól felszerelt konyhájuk, büféjük, pihenőhelyük, szociális létesítményük és üzemorvosi rendelőjük van.

Este elstáztunk a „Salgótarján” lakótelepre és meglátogat-tunk egy postásodát. A népviseletbe öltözött gyerekek üdvözöltek, és kalácsal kínáltak bennünket. Az óvoda új épületben van, 240 gyerek elhelyezésére alkalmas, korszerű berendezéssel, foglalkoztatóterekkel és pihenő-ekkel van felszerelve.

Az óvoda vezetője elmondta, hogy szeretnének kapcsolatot létesíteni egy magyar postásodával, s saját készítésű játékszerek, rajzok cseréjével megismerhet-nék egymás munkáját. (Cím a szerkesztőségben.)

Másnap reggel Novokuznyeck-be indultunk. Első állomásunk Belevó volt. A város határában a városi pártbizottság titkára, a postahivatal vezetője és a szakszervezet elnöke fogadott. Belevóban a postások hétfői pihenő-házát néztük meg. Ez egy mester-séges tó partján, az erdő a szélét terítés nélkül vehetik igénybe. Jól felszerelt konyhájával, pihenőszobákkal és sporteszközökkel egész üvein fogadja a vendégeket, ugyanis a mesterjés tó egy erom hűtőfok alá, így a víz télen sem hűl +10 fok alá.

Novokuznyeckben a távközlési üzem látogattunk el, majd elmentünk megnézni az acélművet. Az üzem 33 000 embert foglalkoztat. Az ország legnagyobb és a világ második vas- és acélműve. Bemutatták az acél öntését, formázását, lehűtését egészen a késztermékek raktározásáig. Óriási méretek, automatizált folyamatok. Üzemlátogatás után a 10 000-es kapacitású alközponti berendezést néztük meg. Ezt, az ipari-tv-láncot és az automatikát, valamint a számítógépeket 320 postás tartja karban.

Megnéztük a város egyik nagy postahivatalát is és megismerhettük belső anyagmozgatási rendszerét.

A következő nap délelőttjén kö-szöntünk el novokuznyeckei vendéglátóinkat, és visszamentünk Kemerovóba. Este búcsúvacso-rán vettünk részt, megköszöntük a meleg fogadtatást, a szeretet programot és azt a gazdagot, amelyet irántunk és az egész magyar nép iránt nyújtottak.

Összefoglalva a tapasztalatokat, megállapíthatjuk, hogy vendéglátóink változatos programról gondoskodtak, s így betekinthe-tünk a magyar életbe, gazdasági megismerhettük a szovjet postások életét és munkakörülményeit, gondaikkal, eredményeikkel együtt.

Mundruczó Kornél

Vendéglátóinkkal a kemerovói úrtávközlési földi állomás előtt

Kutatás és kivitelezés

Sem a munka, sem a közélet nem kerül hátrányba

A gazdasági munkaközösségek létrejöttét jelentősen visszavetette a bürokrácia útvesztője, amit végig kellett járni. Nem volt mindenkinek energiája, kitartása ehhez. Így volt ez a Posta Kísérleti Intézetben is, ahol öt csoport kezdeményezte vgm kialakítását, de a tanácsi engedélyezés csak egy jutott el. Az *Energotronic* kiartott elhatározása mellett, vállalva az idővesztésüket, a rengeteg papírmunkát, szaladgálást.

A vgm-közösségek egyik vezetőjével, *Székely Sándorral* — a másik vezető *Wiener József* — beszélgettem, aki az intézet tudományos munkatársa, erősrámú villamosmérnök, tízéves törzsgárdát, s 1980 óta a szak szervezeti bizottság titkára. Később bekapcsolódott a beszélgetésbe *Rontó Tibor* igazgató is.

Mindenkinek előnyös

A vgm-ek létjogosultságát alá támasztják az érdekek, amelyek találkoznak. Munkájuk hasznát hajt az intézetnek, a postának, a munkaközösség tagjainak, s ami a fő cél, a lakosságnak. Vegyük sorra, hogy miért!

A kutatási, fejlesztési feladat rengeteg. Ebből annyi kerül az intézet éves tervébe, amennyire kapacitása van. A témák egy részét más kutatóhelyekre adják ki, bér-munkába. Ezért a posta 400-500 forintos óradíjat fizet. Az intézetben egy kutatóóra körülbelül 100 forintban van. Persze a kiadott témák között van olyan, amelynek a megoldására az intézet nincs felkészülve, de olyan is, amelyet a vgm-ek el tudnának vállalni. S ez jóval olcsóbb, mint a bér-munka.

A fejlesztési feladatok végrehajtása a szolgáltatások minőségének javítását és a posta gazdaságosabb működését szolgálja. De csak akkor, ha a szellemi munkát követi a gyártás. Gyakori azonban, hogy viszonylag kis mennyiségre van szükség, s nem találni a gyártásra felkészült kivitelezőt. Így a téma a PKI-nál már le van zárva, de gyakorlati alkalmazása késik. Márpedig a fejlesztő szakember számára az jelenti a sikerélményt, ha munkájának eredményével találkozhat. Nem beszélve arról, hogy a postának is ez hozza a teljesítményt.

Az intézet 230 dolgozójának több mint fele felsőfokú végzettségű. Magasak a szakmai igények, nagyok a követelmények. Átlagbérükkel azonban a postaszervezet között a hatodik helyen állnak. Még rosszabb a kép, ha más területek mérnöki fizetéseire hasonlítjuk a magukét. Ez az egyik oka az eléggé nagy fluktuációnak. Sok a fiatal, már családosi, nincs lakásuk, nem mindegy, mennyi a jövedelmük. A vgm-eknek tehát olyan szerepük is van, hogy a munkahelyen megszerezhető a keresetkiegészítés, s ez a kötődést is segíti.

A jogszabályokban éppen az a lényeges — mondja *Székely Sándor* —, hogy mindenki olyan munkát végezhet, amihez a legjobban ért.

Nos, megtudtuk, hogy a PKI-nál miért van szükség a gazdasági munkaközösségekre. A to-

vábbiakban arról győződhetünk meg, miért neheztel a „szülés”.

Amikor 1981 telén megjelentek a rendeletek, felkértünk egy jogtanácsost, segítségül hoztuk a számtalan jogszabály között. 1982 májusában adtuk be a jelentkezésünket, mely egyetértő támogatással továbbkerült a vezérigazgatóságra. Kiegészítéseket kértek tőlünk a tervezett témákhoz: azt is elkészítettük. Ehhez ismét észrevételeket fűztek. Így telt el több mint egy év, s miután az engedélyezési jog a központosított szervezethez került, igazgatónk idén júliusban azonnal aláírta a szerződést. Am korábban kért erkölcsi bizonyítványunk már lejárt, újat kellett szereznünk. Ismét hat hét. Egy hónapot vett igénybe, amíg a kerületi tanács engedélyezte működésünket. Hátra van még, hogy közjegyzővel hitelesítsük az aláírási címpéldányt, és várjunk a cégbejegyzésre, ami talán jövő év elejére elkészül. A cégbíráson dolgozó pár cégbíró elegendő volt a néhány alakuló vállalat bejegyzéséhez, de a vgm-ek most sorban állnak.

A nem kívánatos, de szükséges adminisztratív tennivalók során nagyjából már túl vagyunk az *Energotronic*. Most már több energiát fordíthatunk az érdemi munkára. Milyenek a kilátásaik?

Feszültségátörölő

Májusban állítottuk össze — és küldtük el a vezérigazgatóságra — a várható és a már beérkezett megrendeléseket. Feltehetően tetszőlegesen hat téma szerepel.

Egyet emeltek ki ezek közül, érzékeltetve munkájuk fontosságát. Vállalják a feszültségátörölő egység gyártását, szerelését — mely a Postaügyi Értesítőben megjelent hatvan konkrét feladatpont egyike. Röviden szóljunk a problémáról, mely megoldásra vár: a posta mintegy 6 ezer alközpontjában, illetve szektor-és végközpontjában az akkumulátorok élettartama körülbelül egytizede az elméleti értéknek. Néhány hónap után egyre csökken a tárolókapacitásuk, de cseréjükre anyagi okok miatt csak két-három évenként van lehetőség. Ez az élettartam-csökkenés mintegy kétszáz ezer forintot veszteséget okoz a postának — központonként. Továbbá az energiaellátási zavarok csaknem egymillió beszélőhelyet tesznek megbízhatatlanná, hálózatkimaradás esetén használhatatlanná.

A vezérigazgatóság 1980. februári kérésére az intézet kifejlesztette a feszültségátörölő egységet — kiszűrőlag hazai gyártású anyagokból, alkatrészekből, mintapéldányát pedig már fél év múlva kísérleti üzembe helyezték a PKI alközpontjában. Azóta a készülék szabadalmat is kapott. Gyártása azonban megrekedt, mert azóta sincs kivitelező. Talvaly a TIG 4,5 millió forintot kapott erre a célra, de gyártó hiányában tömeges alkalmazásukra nem adódott lehetőség.

„Testre szabott” feladat egy vgm számára. De elegendő-e kapacitásuk az évi 600-800 darabos igényhez?

Bánhidai Éva

Vállaljuk. Ha szükséges, egyes mechanikai munkákat kiadunk, de a végellenőrzés, a helyszíni szerelés csak a mi feladatunk lehet. Hisz mi vállaljuk az erkölcsi és anyagi felelősséget. Szükség esetén a szereléssel együtt megjavítjuk az egyenirányítót és a kábeleket, kicseréljük az akkumulátort is, a helyi dolgozó bevonásával besza-bályozzuk a központot, mert ez a biztonságos üzem ferétele. De garanciát vállalunk arra, hogy — amennyiben fenntartási szerződést kötnek — 15-20 évig nem kell az akkumulátort cserélni. Természetesen kész az előkalkulációnk: egy készülék gyártási, szerelési költsége a központ-utánállítással együtt hozzávetőleg 8 ezer forint.

Ugye emberfőtűnő a 200 ezer és a 8 ezer forint közti különbség. Az eredmény különösen hosszabb távon mutatkozik meg.

Kik a vgm tagjai?

Először mondom a pontos nevüket: *Energotronic Távközlési, Energiaellátási, Elektronikai Vgmk*. Tagjaink között van öt gyengeáramú, egy erősrámú villamosmérnök, egy vegyész, öt technikus és egy műszerész. Hozzáteszem, hogy egynek műszaki doktorátusa, négynek szakmérnöki képesítése is van. S ide tartozik még, hogy ötven társadalmi tisztviselő is dolgozik: szb-titkár, szb-tag, KISZ-titkár, agitációs és kulturális bizottság vezetője, kerületi népi ellenőrzési bizottság elnökhelyettese.

Egyesek azt állítják, hogy háttérbe szorul a társadalmi munka. Nos, ez nem igaz. Éppen mi bizonyíthatjuk, hogy a vgm-ben is azok az úttörők, akik másutt aktívak.

Kitaposott út

Vannak-e követők?

Igen, három társaság készülődik, elkérték papírjaikat, tájékozódásul. Feladat, munka van bőven. Egy kis vita kerekedett közöttük és az intézet vezetője között, mert szeretnék bevonnai a munkaközösségbe osztályvezetőjüket — szakmai felkészültségével sokat nyernének —, de *Rontó Tibornak* az a véleménye, hogy a közvetlen vezetőnek ellenőrznie kell, fegyelmet tartania, s ez önszerveztethetetlen a vgm-tag-szággal. Én ehhez hozzáteszem, hogy a szerződésnek van egy olyan pontja, hogy ha valaki elhanyagolja munkaköri kötelezettségét, ki kell zárni a munkaközösségből. Jogszabály nem tiltja vezető részvételét a vgm-ben.

Sok mindenről beszélgetünk még, minden nem fér bele egy cikk keretébe. Az a tapasztalat mindenképpen levonható, hogy egészséges volt a vgm-ek engedélyezésének jogkörét a központosított szervek vezetőinek hatáskörébe adni. Ezek a közösségek meghatározott feladatokra vállalkoznak, gondosan, körültekintően felkészülve a munkára. A postának, a lakosságnak ebből csak haszna lehet. Ezért támogatást érdemelnek.

A hírközlési világév alkalmából a Magyar Posta kiállítást rendezett a Bélyegmúzeumban, amely 1984. március végéig tekinthető meg.

Üdülés a Magas-Bakonyban

... Rejtélyesnek látszik, de nem ettől Bakony igazán a Bakony... Legendák, regék élnek s hagyományozódnak nemzedékről nemzedékre... báknyaomlások, időemelő, öreg fa mesél... (Simon István: Bakony)

Múltja nyolc századdal mérhető. A község Zirc névre hallgat, s őrsi nemzeti kinézetbe menő értékeit. A Magas-Bakony karéja, erdők, pagonyok rejtélyes világja s a Cuha patak völgye vonzza a kirándulókat. S az üdülési vágyakat e faluban várja a két „Postás” Erdőalján a „nagy”, a felnőttéké. Tündérmajorban a gyermekek birodalma.

Erdőalján...

Csak a neve „Postás”. Vendégeink SZOT-beutalóval érkeznek. Ugyanúgy váltunk, mint a többi szakszervezeti üdülőben. Megelőzőm kérdéseim. Mindig érkeznek postások is. Fenntartott helyük van az épület legromantikusabb zugában — tájékozott szívvel Kacsala István, az üdülő vezetője.

Hányan pihenhetnek itt egy turnusban?

A főépületben és a mögötte levő faházikóban összesen fogadhatnak vendéget tudunk fogadni. Többségük családosi. A gyermekek számára ez a környezet, az erdő a mesék, az álmok eleven folytatása. Ezen a nyáron kis Sandokánok birodalma lett a tölgyes. Csatározásuk, daluk idáig hallatszik.

Sajnos, csak egyidényesek vagyunk. Az ősz beköszöntésével vége ennek a villódzó, vidám világnak. Túlcsúsznak a váradások az újabb évad kezdéséig. Pedig a csodálatos környezet, a pompás üdülő sok örömet szerezhetne az utó- és előidényben pihenni vágyóknak. A téli sportok kedvelőinek pedig korlátlan lehetőséget nyújthatna.

Miért e kényszerpihenő?

A teljes telítés hiánya akadályoz minket a vendégfogadásban. Igaz, amolyan profilváltással kis üzemmé alakulunk ezekre a hónapokra. A FOLTEX Szövetkezetnek bedolgozói, szabói, varrónői a lányok, asszonyok.

Ha van vendéglőve az üdülőnek, szeretnék belelapozni. Megkaphatnám?

Helyesbítés

Augusztusi számunk 7. oldalán Mivel tölti szabad idejét? című cikkünkben a kiállítás rendezőinek felsorolásában *Ilonka Gáborné* nevé tévesen *Katona Józsefné*nek írtuk. A tévedésért szíves elnézését kérvük.

Szerkesztőség

Természetesen. Azonnal hozom. Kérem, kopogjon be vendégeinkhez. Közvetlenül tőlük hallhatja, miként vélekednek, mi a panaszaik. Ne haragudjon, de most egyedül hagyom. Nem akarom, hogy jelenlétem bárkit is gátoljon az igazmondásban.

Ez a csevegés már megtörtént mielőtt Kacsala Istvánnal találkoztam. Hogy mit mondtak? Jelzőket felsőfokon. Azután mikor megcsodáltam a famivességtől gazdag pagodát, megértettem áradásukat.

Tudja kérem, ha bekötött szemmel repítettek volna ide valami varázsszöveget, a kendő lehulltával azt mondanám, Erdélybe érkeztem. Székelyföldre — mondta *Molnár Józsefné* — a budapesti vendég. — Valóban. Valahol Gyergyó táján lehet ilyen csodálatos házikó, amelynek minden szegletén a tiszta népművészet honos.

Böngészem a vendéglőnyvet. Gyermekrajzok tarkítják. Ajánálnak szánták a kis vendégek, akik jelzik, újra el szeretnének jönni a „Postásba”. Amott egy tenyérnyi kézimunka ékíti a lapot. Valódi kerámiák. *Szűcs Györgyné* hagyta emlékeztetőül az itt töltött gondzó napokért. Szívesen visszatérne, hosszabb időre is — írja —, s megintáná a vendégseregét szülőföldjének népi himzésére.

Láttam már néhány vendéglőnyvet. De ennyi kedves, kérészetlen szót, köszönetet nem olvasom. S ezek a sorok mind így végződtek: ... köszönünk mindent Istvánnak, a szakácsoknak, Sáriknak, a presszósoknak, a tisztaság őreinek, a kertészeknek is.

Tündérmajor

Megszépült az öreg kastély. Sokat változott. A hálószobák tágasabbak, napfényesebbek is. Színes heverők sorjázanak az ódon vaságaly helyén. A társalgó — valóságos játékbudalom. Van itt minden, amiről egy kisgyermek ábrándozhat: A fiúk ebédelenek. Addig szemlélem az új szárnyat.

Az alpesi stílusban kialakított családosi mini-üdülőt.

Nyolc komfortos lakrészrel bővíti a családosi üdülést. Téli is fogadunk vendégeket — vendégszoba jelleggel —, az idén először. Ilyenkor azonban önellátás van. No és a felnőttüdültetés teljesen új nálunk. Az első turnus után, úgy vélem, kedvező és kellemes élményekkel gazdagodva távoztak vendégeink — mondja *Pilise Imréné*, Rózsika, aki a gyermeküdülőnek csaknem 20 esztendője gondnoka.

A felnőttüdültetés indítása okozott-e gondot Rózsikának?

Nekem nem, de a munkatársaimnak valamelyest igen. Igaz, ma már tízen látjuk el az egész üdülést. Az ebédet a zirci Postásból szállítják. Hogy Kacsala István évek során át maga cipelte mindennap ide a sok finom falatot, azt nem lehetett megfizetni, de kívánni és megköszönni sem eléggé. A 80 gyermeket most csak két turnusban tudjuk ebédeltetni, mivel az átalakítások nyomán hússzal nőtt az üdülő gyerekek létszáma. A konyhás munkatársaknak szinte percre kell beosztaniuk idejüket. A felnőttüdülőben megint más időpontban kell felvinni az emeletre a menüt. Az idény végére már egész jól belerázódunk.

Autóbuszok érkeztek Budapestre és Szekesfehértárról. A gyermekek csomagjai kérészek ugyan, de még egyet hancúroznak a társalgóban. Azt hiszik, az éghőború elaló idenekül idegen vagyok. Hagyom e hitükben. Kérdés, kérdés követ. A legbőhbakra is válaszolok.

Ha hazaértek, mit fogtok mesélni a gyerekek? Milyen volt ez a nyaralás?

Hogy szép volt a házunk, hogy a parkban akkora fák vannak, mint az óriások országában... meg sok virág. Azután a kirándulást is elmondom — tagolva tétován a kicsi *Zsoltika*, akit Fehérváron fogtak valami majd.

Peti naplót írt élményeiről, így könnyű lesz idézni a bakonyi heketek.

Miért nem jöttél előbb? A búcsúesten eljártatok szindarban... mindent... Mondd, nincs kedved velünk jönni? A mi buszunkon van szabad hely, Pestig sok mindenről mesélnék neked, akkor tudnád meg igazán milyen érdekes volt Tündérmajor...
Székelyné Bálint Ilona

Debrecen 1 megyei postahivatal Béke szocialista brigádja felhívással fordul a postás szocialista brigádokhoz.

Járuljunk hozzá a Nemzeti Színház felépítéséhez!

Tekintsük szívügyünknek, legyen a postások társadalma is részese annak az országos kezdeményezésnek, amely méltóképpen szolgálja tovább a kulturális fejlődésünket.

Jellegzetes magyar mozgás

A New York-i East River folyó partján álltam. Jeges szél fúj. Az egyik nyaralásom alkalmával a tapolcai ÁFESZ-áruházban vásárolt svájcisapkám alatt úgy éreztem, hogy ami úgyvelő a fejemben van, nem tudom mennyi, az mind megfagyott. A szél a dermesztő hideget megtízszerezte. Maradék értelmemmel azt gondoltam, hogy valami melegebb helyre kellene menni. A 46. utca sarkán egy hatalmas postahivatal van, fotocellás üvegajtójában kétméteres, fegyveres, fejteke bizton-sági ember. Bemegyek, s miközben feladok egy táviratot, meg egy kis IKKA ajándéksomagot, benne pár, Amerikában kiadott magyar nyelvű könyvvel, meg is melegszen. Belépve a lengőajtón, bent egy fiatalember színes prospektust nyomott a kezembe, amely arról szólt, hogy a szemben levő áruházban miféle remek öltönyök árúsítanak. Simogatón meleg volt odabent. Egy fél óra alatt, amíg dolgomat elintézem, talán felenged a félig fagyott el-

mém. Miután dolgomat elvégeztem, a fél órát újabb fél órával meghosszabbítottam. Járkáltam zsebre dugott kézzel, tévován, kikerültem az ablakon, közben elnézegettem a postáskisasszonyok munkáját. Szép, értelmes munka. És megáll az ész, ahogy visszamosolyognak az igénybevevőkre. És ekkor egy hang jött a csomagfelvevők felől; nem is tudom, pontosan honnan, mert tízenegy csomagfelvevő áll rendelkezésre. Kutattam a hang irányába, mire az megismétlődött — magyarul!

— Ide tessék jönni! Azt kérdeztem: maga magyar?

Húsz év körüli fiú, hófehér sapkában és hófehér egyenköpenyben.
— Honnan tudja?
— A különleges mozgásáról.
— Ejha! Látható valakin a magyar mozgás?
— Csak a beavatottnak!
— És maga be van avatva? Hova való?

A Connecticut folyó partján egy kis faluba
— És hogy került ide?
— San Franciscóból.
— Értem, de ha beavatott magyar, akkor hol született?
— Los Angelesben.
— Akkor maga nem magyar, csak jól beszél a nyelvünket. Mégis, miből ismerte fel, hogy magyar vagyok?

Nézze, apám magyar. Sok magyar megfordul ebben a postahivatalban. Amikor dolgukat elvégzik még melegednek, és higgye el, ilyen lomha, tocsogó lesz a járásuk, mint a magáé! — Még zártatta: — Megfagy a feje ebben a svájcisapkában. Ajánlom, menjen át a szemben levő üzletbe. Ott vehet. Az apám az üzlet vezetője. Kiváló, fagytól védő sapkákat árul.

Azóta, képes vagyok egyetlen levéllel is beszélni a 46. utca sarkán levő postahivatalba.

Az „American Word”-ből Dénes Géza

„Két út van előttem, melyiken induljak” — mondja a népdal. Valamennyi feldesszük magunkban ezt a kérdést, akárhány-szor választásunk elé kerülünk életünkben, hogy aztán bízza élettapasztalatunkban, képességeinkben és szerencsénkben elhelyezkedjen a jónak vélt irányba. Nehezebb a döntést a kis falvakban élő emberek, főleg fiatalok számára, kik nem mindig tudnak elképzelésüknek megfelelő szakmát tanulni, munkahelyet találni vagy elegendő pénzt keresni lakóhe-

lyük környékén. Néhányukat pedig semmi más nem vezérli, mint a kalandvágy: megismereni egy másfajta életet. Így hát kiszakítják magukat otthoni környezetükből, és a közeli nagyobb városokban vállalnak munkát. A szerencsésebbek naponta haza tudnak utazni, ingázni. Am, ha nagyobb a távolság valakinek a munkahelye és otthona között, már ezt nem teheti meg. Valahol pedig neki is laknia, pihennie kell. Az ilyen sorsú emberek *ideiglenes otthona* a munkásszálló.

tizenöt év múlva érnek a végére. Ebben az évben hat szoba vízvezetékét újítják fel, a szállóban vi-

szont hetvenöt lakoszoba van. Célszerű volna ezért a munkát lényegesen felgyorsítani.

sára. Azért nem adom fel. Megpróbálok eltartani szerződést köntől, bálók eltartul.

kozom. Összevesztünk. De most már csak hazamegyek.

A többiek fiatalok.

A férjiszálló egyik szobájának lakói kokadiak és létavértesiek, valamennyien a Kábelfenntartó Üzem dolgozói. Bandi bácsi a szobabizalmi.

— 1974 óta dolgozom a postánál, kábelszerelő segítő vagyok. Előtte Záhonyban voltam az átrakónál. Igaz, még jó tíz évem van hátra, de nyugdíjba már innen akarok menni, addig ellakom itt a szállón. A pénz végett jöttem fel.

A fiatalokat hagyom, menjenek szórakozni. Van három gyerekem, de már hat hete nem láttam őket. Túlóránunk kellett, a feleségem meg azt hitte, azért nem utazom haza, azt itt szórakozom.

— Ismerősöktől hallottuk, hogy elég jól lehet keresni, hát eljöttünk. Lassan már a fél falu itt dolgozik és lakik. Nem rossz a szálló. Kényelmes, és rozsl van mindenhez. De lehetne itt több program, jó volna egy tekepálya, az is sem lenne baj, ha a látogatókat behozhatnánk a szobába.

Balogh Gyula szintén kábelszerelő segítő, nős.

— Debrecenben dolgoztam előzőleg, festő a szakmam, de keveset fizettek. A keresetemet hazaadom, csak annyit tartok meg, amennyi kell. Az IKV-nál kellene dolgozni. Ők tudnának lakást adni.

Sok ember kis területen

A posta egyik legnagyobb szállója Budapest az 1. számú, Üllői út 114–116. sz. alatt. 1979-ben adták át a szállót a női szállót. Az épületben csaknem annyian laknak, mint egy faluban, holott területre akkora sincs, mint bármelyiknek a fateré. Töltünk itt el néhány napot, ismerkedünk meg az itt lakó dolgozókkal, gondjaikkal, örömeikkel.

A szállón csak vidéki, bejelentett állandó lakással rendelkezők lakhatnak. A szálló mindenkit köteles felvenni, akit oda valamelyik postaszerv érvényes beutalóval küld hozzá. A munkáltatók, sajnos, sokszor figyelmen kívül hagyják a hivatalos ügyintézés lassú menetét. Már az első nap végig dolgoznia kell az újonnan felvettnek, s csak megkísérelhetjük, hogy a hivatalos ideiglenes lakcímét, elintézni hivatalos ügyeit, ami nélkül szállón nem lakhat. Ez pedig nem mindig sikerül. Nyáron egy éjszakát valahogy csak eltölt, de télen...

A férjiszállón nyolcan vannak egy szobában, melyhez főzőfülke, zuhanyozó, hűtőszekrény és W. C. tartozik. Ezenkívül mindenkinek van egy ruhásszekrénye, mely csak akkor, hogy ott az évszaknak megfelelő ruháit tartathatja. A földszinten van az étterem és a konyha, ahol ebédel és vacsorát is főznek, valamint a társalgók. Mindezt havi hatvanöt forintot kell fizetni.

A nők hármak laknak szobánként. Saját maguk takarítanak. A folyosókon van zuhanyzó, mosó- és főzőkonyha, társalgó televízióval. Ennek színezvényen forint a havi térítési díja. Gyermekekkel ide nem jöhetnek, ha valaki terhes lesz, félidőig itt maradhat, de azután el kell költöznie. Ágynevelőket, kórházakat, és mindkét szállón külön szobába helye-

zik el a fertőző betegeket. Az épületben van a Posta Üzemegészségügyi Szolgálat központi üzemorvosi rendelője. De itt csak a IX. és X. kerületi postaszervek dolgozóinak orvosi vizsgálatait végzik, illetve, ha ezek közül valaki a szállón fog lakni, megállapítják, hogy egészségileg alkalmas-e a közösségi életre. Az üzemorvos délelőtt rendel, ha valakit ez idő alatt a lakók közül vagy ér, természetesen segítenek rajta, amúgy panaszokkal az itt élőknek a közeli körzeti orvoshoz kell fordulniuk.

A női szálló 220 lakót tud fogadni. Az épület másik szárnyában — 175 személy részére — kollégiumot és vendégszobákat alakítottak ki. Itt laknak a Posta Oktatási Központ vidéki hallgatói, valamint — néhány éjszakára — a fővárosba látogató postai alkalmazottak és a posta külföldi vendégei. A szállás és a kávéházi havi postázásért a lakók a hozzá tartozóinak 20 forint, nem postázásért 43,50 forint. (Egy háromszobás kemping, hová még a sátrat is a turista viszi, 90 forint.) Ez utóbbi esetben indokolt lenne az igénybevételi díj felülvizsgálata. A vendégszállón természetesen együtt helyezik el a házaspárokat. A kollégista fiúk és lányok ugyan külön-külön szobákban laknak, de egy emeleten. Sokat gondolkodnak ezen a szállólakók, kik látogatóikat, családtagjaikat — még feleségüket is — csak a társalgóban fogadhatják.

Beszélgetésünk során gyakran megemlítenek néhány építőipari szállót, amelyekben a látogatók meghatározott időpontig a szobába is felmehetnek. Itt azonban már az elrendezés miatt sincs lehetőség ilyen vagy ehhez hasonló megoldásra. A fegyelméről a szállólend szabályai gondoskodnak.

Lakva megismerni

Táncos Zoltán, a szálló vezetője első beszélgető partnerem.

— Nehéz és összetett munka ez. Sok mindennel kell foglalkoznom, legfőképpen természetesen az itt lakókkal. Itt ahányan vannak, annyiféle nehézség. Van, aki túlteszi magát a gondokon, de akad, aki nem tudja. Az ő bajaitkat kell magunkévá tenni, megpróbálni az ő fejjel is gondolkodni. Nemcsak munkahelyi, hanem családi, sőt néha — persze ez függ a kapcsolatunk mélységétől — egész bizalmas ügyekkel is hozzá kell fordulnom. Sajnos, arra nincs idő, hogy mindenkivel szót váltsunk, hisz ahhoz napi huszonöt óra is kevés lenne. De azért a portán, a lépcsőházban, a szobákban bekopogva elbeszélgetünk. A legtöbbet a „nehéz fiúkkal”, a szálló rendjét gyakran megsértőkkel foglalkozunk. Ez a munka sokrétűséget igényel, az egyik pillanatban tanítónak, a másikban szülőnek, a harmadikban barátoknak kell lennünk, és nagy türelem szükséges hozzá. Én még a fegyelmi bizottság elé kerülőkre sem haragszom. Szeretek az emberekkel foglalkozni, ez a munkám. Azonnali, közvetlen sikerélmény nincs, csak a megvalósított emberi sorsok tudjuk lemorzsolni munkánk eredményességét. Volt, aki kopott ruhában, lyukas cipőben járt, mert elitta minden pénzt. Sokat beszélgettünk, voltunk elvonókúrán velem, de már veszt magának rendes ruhát. Persze ez csak csepp a tengerben. Másfél éve vagyok itt. Körülbelül sikerült feltárni a gondokat, most követhetnek az orvoslás.

Néhány adat a női szálló százezer adatának összegzéséből. Iskolai végzettség: analfabéta 1, 6 általános 3, 7 általános 1, 8 általános 33, középszintű 93, főiskolát 12 végzett.

Családi állapot: hajadon 130, férjezett 3, elvált 7.

Miért jött a fővárosba dolgozni? Több kerestem, mint 41, nem kapott képzettségem megfelelő munkát 33, a városi életforma vonzotta 11, kalandvágy, egyéb ok 55.

Hétvégén hazautaznak-e? Minden héten 38, kéthetente 52, havonta egyszer 38, ritkábban 14, soha 11. Az állandó vidéki lakcím ellenére van, akinek nincs hova visszamennie.

A szállón való elhelyezés megfelel-e a várakozásának? Igen 134, nem 6. A nemleges választ adók több személyi szabadságra vágyának és hiányolják a közösségi életet. De nemcsak emberi okok járulhatnak ahhoz, hogy valaki elégedett legyen. Idézet a férjiszállón évenként megvartott lakógyűlés jegyzőkönyvéből: „A lakók kifogásolják, hogy rossz az ajtó, ablakok szigetelése, nem pótolták a törött üvegeket. Sok a csótány, olyan irritál szeretőnek, melynél nem kell kiköltözni. Kérlek az emeletenkénti telefonok visszaszerelését.”

A szálló két szervhez is tartozik. Össze tudják-e hangolni feladataikat? — Jurdokul ismét Táncos Zoltánhoz.

— Magát az épületet a Budapesti Postaigazgatóság gondnoka, az üzemeltető viszont a Szociális Hivatal. Időnként vita kerekedik belőle, hogy egy-egy meghatározott feladatot (például törött üveg pótlása) az üzemeltető vagy a gondnoka postaszerveknek kell-e megoldania. A lakók pedig jogosan reklamálnak, mivel őket nem érdekli, hogy kinek a dolga, csak végezzék el.

A szigetelés még az idén rendezendő. A férjiszálló vízvezetékének a felújítása megkezdődött, de rendkívül vontatottan halad. Ebben az ütemben körülbelül tíz-

Időtöltés, művelődés

Munka után az emberek nagyobb része otthon újságot, könyvet olvas, tévét néz, esetleg vendégeket fogad, vagy vendégségbe megy, néha színház, mozi a program. De hogyan tudnak pihenni, kikapcsolódni a szállólakók? *Tamáska Jánosnéval*, a Postás Művelődési Központ módszertani előadóival beszélgettünk erről a szállóvezető irodájában.

— A munkásszállóban folyó közművelődési munka eredményesen segíti a szállón lakók művelődési igényeinek a kielégítését. A művelődési alkalmak tovább növelésével, közhasznú tanfolyamok, klubok szervezésével lehetővé kell tenni, hogy a munkásszállók ne csak éjszakai férőhelyeket nyújtsanak, hanem legyenek bázisai a közösségi életnek, szolgálják a hasznos pihenést, kulturált időtöltést és segítik a munkásszálló lakóinak a közösségi életet. *Azt mondják, a munkásszállón lakók igénytelenek, nem akarnak tanulni, kulturáltan szórakozni. Nagyon sok helyütt megfelelő terem sincs, ahol ezeket az embereknek programokat szervezhetnének.*

— A helyhiány valóban az egyik legnagyobb gondunk — veszi át a szót Táncos Zoltán. — A műsoros esteket, mozivetítéseket az ebédlőben tartjuk, olyan túlságosan sokan oda sem férnek be. Jön egy külföldi csoport vacsorázni, máris törölni kell a programot. Volna igény kondicionáló terem, tekepálya, de hol valósítjuk meg? A tervezők pedig ilyen gondokat. A tíz évvel ké-

sőbb épült női szállón sincs nagyobb terem kulturális célokra. Kritikusan jegyzem meg, hogy még „szerencse” is ily tekintetben, hogy viszonylag kevés az érdeklődő.

Szekely Mihály, a szálló népművelője kapcsolódik be a beszélgetésbe.

— A Postás Művelődési Központ keretében a Szociális Hivatal kulturális célokra évi százötvenezer forintot a munkásszállónak. Ebből kap nyolcvan-ezer forintot a központi munkásszálló. Az összeg fele, negyvenezer forint a heti kétszeri filmvetítésre megy el. Ösztől tavaszig tart ez, nyáron szünetel. Most akarnak rajta változtatni. Megpróbálunk társadalmi mozira engedélyt kérni. Eddig a TIT-től kértünk előadásokat és azokhoz kaptunk mozifilmeket. De az előadók mondanivalója ritkán kapcsolódott a vetítéshez. Volt, aki állandóan katonai ismeretéről beszélt. Ezenkívül volt orvosi előadássorozat, fórum az új lakásrendelkezőkről, bélyegkiállítás, voltak műsoros estek neves előadók felhívásával, diszkó. Akartunk tartani szakmáit tanfolyamot, de az illetékes postaszervek nem tudták eldönteni, járjon-e a dolgozóknak tanulmányi szabadság, hol legyen a szemléltető oktatás s a többi. Végül nem lett belőle semmi. Szerveztünk kirándulást, de csak egy jelentkező volt. Van egy ötezerforintos kötetes könyvtárunk negyvenhárom folyóirattal. Inkább az idősebbek olvasnak, érdekes, sokan vesznek ki meséskönyvet.

Jámbor óhaj vagy valóságos igény

— Általában mennyien látogatják a műsorokat?

— A vetítéseket ötvenen, a többi változó. Sokan vannak itt a kollégiumból. A nőknél nem szívesen jönnek át a férjiszállóra. Nekik szerveztünk szabás-varrás tanfolyamot, heten vettek részt rajta. Ráadásul belépőt kell készíteni az estekre. Nem cél a gazdaságosság, de évente húszezer forint bevételt kell „teljesítenünk”. A nyolcvanezer forint egy százalékát (nyolcszáz forintot) használhatjuk fel díjazásra, jutalmakra. Időnként kicsit elmegy a kedvünk, de aztán újra erőt veszünk magunkon és folytatjuk. Ez már ilyen munka.

Táncos Zoltán is hozzáfűzi a véleményét.

— Rétegmunkát kell végeznünk, hisz sokfajta ember lakik itt, mind-mind más igényekkel. Az egy munkahelyen dolgozókat, az ismerősöket, barátokat vagy ha ismernek nincsenek, a hasonló iskolai végzettségűeket helyezük el egy szobában. Tehát a differenciálást már a beköltözésnél meg kell kezdenünk. Jó volna, ha kialakulhatna egy ötven fős törzs. De ezt nagyon nehéz megvalósítani. Aki egy kicsit is jobb képességű, azt ügyis „lefelözi” a munkahely, ráadásul a létszám is állandóan változik. (Január 1-től július 10-ig nyolcvanötven mentek el, hetvenkilencen jöttek.) Igyekszünk mindent megtenni, hogy a lakók egy kicsit is otthonnak érezzék a szállót. Azon a kérdőíven, negyvenen jelezték, jó volna egy fotószakkör. Megvettük a berendezést, de senki sem veszi igénybe. A lakógyűlésen is volt róla szó: vannak igények, megpróbáljuk kielégíteni azokat, aztán meg senkit nem érdekel. Ahhoz, hogy munkánk sikeres legyen, partnernek kell találnunk az itt élőkben.

Bódis Ottóval, a férjiszálló helyettes vezetőjével tartok néhány napot délutáni szobalátogatást. Így tudok kapcsolatba kerülni az itt élő ötszáz fő közül néhányakkal. *Közvetítő Józseffel*, a Központi Kábelüzem kábelszerelőjével a társalgóban beszélgetünk.

— Mindig is vonzott a főváros, azért jöttem ide lakni, dolgozni. Szeretem a munkámat, egész nap kint lehetünk a szabadban. Nagyiváni vagyok, 1971. augusztus

10-én jelentkeztem be a szállóra. 1978-ban nősültem meg. 1981-ig albérletben laktunk. A feleségem a kisfiammal együtt visszaköltözött a falunkba, én pedig a szállásra. Minden hétfőig hazautazom. Tiszacsegyéig visz a busz, az üzem busza, onnan pedig már nincs messze, így az útiköltség sem olyan drága. Marxista — Leninista középiskolába járok, KISZ, párt- és szakszervezeti tag vagyok, így akad bőven elfoglaltságom munka után. De ha tehetem, látogatom a szálló programját. Jó volna, ha több neves színész jönne el, és lennének kirándulások.

— Hisz szerveztek ilyet.

— Igen, de akkor lenne jó, ha jöhetne a családom is.

— Lakás?

— Mindig megthont bennem a törekvés, hogy otthon teremsek. A vállalat segítségével 1985-ben itt, Pesten talán kapunk. Mi, akik ilyen sokáig laktunk így sokadmagunkkal együtt, fogjuk tudni élvezni igazán az önálló otthonot.

Kaposznayk Piroksa a mosást hagyta abba pár percre a kedvünkért.

— Januártól lakom itt, gyors és gépiró vagyok. Újfajhértől jöttem a barátommal. Bemennünk a munkaközvetítőbe, ott ajánlották a Budapesti Postaigazgatóságot. Sokkal többet keresek, mint otthon. Havonta egyszer látogatom meg négy testvéremet és szüleimet. Édesapám is Pesten dolgozik. Jól érzem magam, kár, hogy még nem találtam sportolási lehetőséget. Munka után sétálunk, táncolni megyünk. Csak ha nincs semmi dolgom, jövünk be a szállóra egyenest.

Szobátársnője kérte, ne írjuk ki a nevét.

— Előtte albérletben laktam. Havi nyolcszáz-ezer forint, ezenkívül nekünk kellett vennünk a szövet, és mindenért, amit használunk, fizetnünk kellett. Ilyen szempontból sokkal jobb itt a szállón, hátrá néhány lakó másrészt is viselkedhet. Beadtam a lakáskérelmemet, de rövid időn belül nem tudják kielégíteni. Szeretnék férjhez menni, gyereket szülni, lakáshoz jutni, de nem sok esélyt látok a helyzetem megoldá-

Molnár Lajos a mozgópostánál dolgozik.

— Zalaegerszegről jöttem. Szeretem a munkámat, otthon is ezt csináltam, de lakhelyváltozásomban fő ok a többletjövedelem volt. Munka után vagy dolgozom harminc forintot órábért, a KHI-nál, vagy moziba, színházba járok, vagy eleget teszek társadalmi kötelezettségemnek. Pártbizalmi vagyok. A szálló műsorait is látogatom. Nyolc éve lakom itt. A vezetőknél sok lehetőséget teremtenek számunkra, de ezt, sajnos, kevesen veszik igénybe. Még nem nősültem meg, most adtam be a lakásigénylésemet, a munkahelyem támogat. Albérletben megyek.

— Mi a gondja itt a szállón?

— A telefonhiány. Előtt minden emeleten volt, de rongálták, így elvették. Este kilenc után nem lehet használni a hangosbemonót, a portás meg nem köteles feljönni a tizenharmadikra. Így, ha valakit keres a munkahelye, hogy soron kívül, sürgősen szolgálatba lépjen, el sem lehet érni.

Jenei Judit a négyes posta pénztári tisztje.

— 1975 óta lakom munkásszállón. Estin érettségiztem, és elvégeztem a postásizotit is. Szívesen látogatnám a programokat, de két műszakban dolgozom, így nem mindig tudok elmenni. Olyan rendezvények kellenének, amelyekre az ismerőseim is jöhetnek. A szállóba akkor előzők, és innen akkor megyek, amikor akarok. De ösztönöz megmondom, már torkig vagyok az egészszel. Az a baj, hogy csak látom a kiutat, a megoldást. Csak azért, hogy innen kijussak, akárkihez nem megyek férjhez. Gyűjteni pedig nehéz. Elteszem hátra ezer forintot, de mi pénz az manapság? Jó volna látni valami biztonságot, amibe igazodhatnánk. Talán, ha a régebben itt dolgozók végzettségi lakást kaphatnának, vagy ehhez hasonlókat... Néha már csak a csodában, a lottószelvényekben bízom.

— Ha meg tudná oldani otthon a lakás gondját, visszaköltöznék?

— Nem, vissza már nem mennék.

Egymásra utalva

Van valami, amitől a szállólakók félnek: nem önszántukból elköltözni innen. Ez természetesen nem mindenkit fenyeget, csak a rendbontókat. A SZOT 33/1977. (VI. 27.) sz. határozata alapján itt is megalakultak az önkormányzati szervek, köztük a szálló fegyelmi bizottság. Az önkormányzati szervek tagjait az önkormányzatiasztják. A fegyelmi bizottság ülésein a munkásszálló vezetője tanácskozási joggal vesz részt. A tárgyaláson felolvassák a történeteket, a vétkes, ha akar, védekezhet, meghallgatják a szobabizalmi, és szükség szerint kéri a munkahelyi véleményét is. Mindezek figyelembevételével hozza a döntést. A büntetés lehet szóbeli figyelmeztetés, írásbeli figyelmeztetés, jegyzőkönyvi utolsó figyelmeztetés, a munkásszállóról meghatározott időre szülő vagy végleges kizárás. A döntés ellen nyolc napon belül lehet fellebbezni a dolgozót foglalkoztató postaszerv szakszervezeti bizottságához. Az szb a panasz kivizsgálása után a határozatot vagy jóváhagyja, vagy a fegyelmi bizottságot új tárgyalás lefolytatására utasítja. A jogerős határozatot elküldik a munkahelyre is, és a szállóban is kifüggesztik. A fegyelmi bizottságunk tavaly sok dolga akadt. Négy lakót kizártak, három részeseültek utolsó írásbeli, heten írásbeli, öt szóbeli figyelmeztetésben. Szerintük több figyelmeztetés is volt, de csak ennyi jutott tudomásukra.

Néhány példa a férjiszállóról, az előző évked termékből:

— Berűgött, undort keltően viselkedett, a mentők vitték el, adósságai voltak; utolsó írásbeli figyelmeztetésben részesült.

— Kijátszva a portások éberségét, nő vitt fel a szobába; írásbeli figyelmeztetést kapott.

— Szűdta a portásokat, berűgött, undort keltően viselkedett, megverte, megfenyegette szobatársát. Mivel előzőleg volt már dolga a fegyelmi bizottsággal, kizárták a szállóról. (Ma már a rendőrség is kéri.)

Az ilyen emberek miatt fontos a szálló és a bűnüldöző szervek közti jó együttműködés. Sokat elárul az is, hogy valamennyi

esetben szerepet játszott az alkohol.

Molnár Lajos, a fegyelmi bizottságunk tagja.

— Túl nagy vagyunk egy szobában. Ezen már itt változtatni nem lehet, de ha kevesebben volnánk, nem lenne ennyi baj. A fegyelmi bizottság nem büntetni, hanem megnevelni akarja az embereket. Nem azon fáradozunk, hogy az illetőt feltétlenül eltávolítsuk innen, hanem azon, hogy a lakók közti baráti jó viszony megmaradjon. A büntetések valóban hatnak az emberekre, úgy érzem, hogy nálunk be tudja tölteni szerepét a fegyelmi bizottság. Néha a munkahelyi kizárás a fegyelmi bizottság döntésének a megváltoztatását, mivel az illető jól dolgozik. A társalgó elsősorban és döntő mértékben mégis a szállón tanúsított magatartás alapján kell hozni, hisz a rendbontás is ott történt.

— A tárgyalásokat olyan légkörben akarjuk lebonyolítani — fűzi hozzá Táncos Zoltán —, hogy utána senkinek se lehessen erkölcsi alapja arra, hogy megpróbáljon fellebbezni enyhébb ítéletért, vagy a határozat eltörléséért. Olyanra még nemigen akadt példa, hogy a szálló kérte volna az illetékes postaszervet az elbocsátott dolgozó visszavételére, mert rendes lakó.

„Partnerre kell találnunk — mondja Táncos Zoltán — az itt élőkben.” Valóban szükséges mindkét fél megértése és akarata ahhoz, hogy együtt sikeresen úrrá legyenek nehézségeiken: milyen műsorok, programok legyenek, hol fogadják a látogatókat, legyen telefonjuk, hogy ezáltal mindenki egy kicsit otthonnak érezze azt a hatalmas épületet. De partnerre kell találniuk a postaszervekben, sőt az egész postában. Am nemcsak a postának, hanem más vállalatoknak is van munkásszállójuk, ezeknek partnerre kell találniuk az egész mai társadalomban, annak a kérdésnek a megoldásában, hogy azok az emberek, akik éveket itt élnek, közben becsületesen, szorgalmasan dolgoznak, mielőbb az őket megillető önálló, boldog családi életüket élhessék.

Csala Lajos

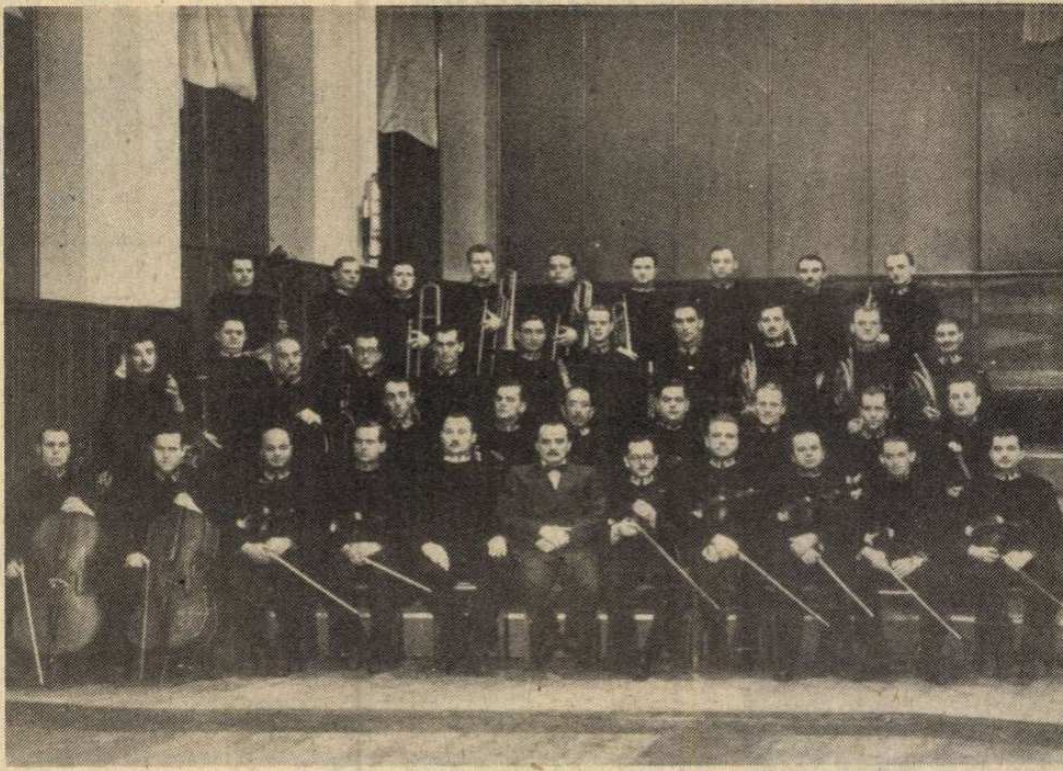
75 éves a Postás Szimfonikus Zenekar

Ünnepi koncertre invitálta a minap barátait a Vigadóba a Postás Szimfonikus Zenekar: háromnegyed százados születésnapját ünnepelte. Hetvenöt esztendő telt el az alapítás óta, és a kezdetben — a szó nemes értelmében — amatőr együttes valódi hivatásos zenekarrá érlelődött.

Érdeemes belelapoznunk a krónikába. Annak idején, 1907-ben Kossuth Ferenc miniszter engedélyezte a Postás Zenekar megalakítását, amely — az előkészületi munkálatok után — egy esztendőre rá, éppen negyedszázada kezdte meg működését. Kezdetben fúvós és szimfonikus zenekar volt; a tagoknak — lévén amatőr postásegyletesről szó — kezdetben még végig kellett dolgozniuk a hivatalos munkaidőt, és csak miután végeztek a napi szolgálattal, fogtak hangszert és muzsikáltak: próbáltak vagy előadásokat tartottak. Kedvezményeket csak később kaptak.

A zenekart neves karnagyok irányították: 1908-tól 1931-ig Kraul Antal volt a vezetőjük, tőle vette át a dirigens pálcát Rubányi Vilmos, majd Ördög János. Pályafutásuk során fontos esemény volt a rádió nagydíja, amelyet a hallgatóság szavazata alapján nyertek el 1940-ben. Az együttest a háború után újjászervezték, 1948-ban vette fel a Postás Szimfonikus Zenekar nevet. Karnagyuk előbb Gergely Pál, majd 1958 és 1981 között dr. Vasadi Balogh Lajos érdemes művész volt; a munkába már 1977-ben bekapcsolódott Bolberitz Tamás. 1981 óta Lukács Ervin Liszt-díjas kiváló művész irányítja a zenekart.

Ha csak annyit mondunk, hogy a postászenfonikusok az elmúlt esztendőben számos sikeres külföldi turnékat alkottak, túlságosan is szerényen fogalmazunk. A háborút követő újjáalakulás után a zenekar operaszínpada számos olyan remekművet tartott műsorán — köztük a Szerelmi bájtalt, a Hegyek alján-t, a Miller Lujzá-t, a Gyöngyhalászok-at

Az Ördög János vezette Postás Zenekar a harmincas években

—, amelyek hiányoztak (hiányoznak ma is) az Operaház repertóriumából. Azután időközben az évi húsz-huszonöt előadás százhatvanra szaporodott, a harmincnegyedik tagú együttes pedig hetven tagú, világhírű zenekarrá gyarapodott. (A zenekar létszáma azóta is tovább nőtt.) Ungarischer Symphonie Orchester PTT Budapest néven a hajdan külvárosi művelődési házakban koncertezett, ma a Zeneakadémia nagytermében bérleti előadásokat tartó együttes rendszeres résztvevője a bécsi ünnepi heteknek, a nyugatberlini ünnepi heteknek (itt mint egyetlen magyar zenekar, szinte állandó meghívottként, Herbert von Karajan fellegvárában), a holland, a párizsi fesztiválnak; s Európa többi nagyvárosában is gyakorta megfordulnak.

A fejlődéshez nagyban hozzájárult a posta és a szakszervezet akkori és mai vezetőinek el nem múló segítsége: Horn Dezső, Költő György, Palágyi Istváné, Besenyei Miklósé, dr. Palotás Magdái, Tóth Illésé, Csáki Lászlóné.

Napjaink a további fejlődés időszakát jelentik, a már említett létszámgyarapodáson kívül más értelemben is. Korábban a repertoár zömét romantikus szerzők művei tették ki, most a klasszikus alkotások is mind gyakrabban csendülnek föl a postászenfonikusok előadásában.

A Vigadóban megrendezett ünnepi hangverseny is tulajdonképpen a megtett utat, a fejlődést reprezentálta. Dr. Vasadi Balogh Lajos Erkel Ferenc Hunyadi című

operájának nyitányát dirigálta. Bolberitz Tamás vezényletével Pitti Katalin, Nosfalvy Róbert és Berczelly István olasz operaszereket énekel. Lukács Ervin pedig Liszt Ferenc Les preludes című művét mutatta be, majd — ráadásul — Berlioz Rákóczi-indulóját. A forró hangulatú hangversenyen a zenekart Doros Béla, a Magyar Posta elnökhelyettese és Baranyi Ferenc költő — a postások és a komoly zene nagy barátja — köszöntötte. A legjobb muzsikusként különböző kitüntetésekben részesültek. A zenekar vezetőjének, Lukács Ervin karnagynak Dreicin József művelődési államtitkár nyújtotta át a Szocialista Kultúráért kitüntetést.

Gyulay Zoltán

A francia hadnagy szeretője

A cseh származású Karel Reisz, a hangulatos film rendezője úgy robbant be a nemzetközi filmvilágba, mint valami bomba. Előbb tárgyilagos, rövid, dokumentáris alkotásokkal tette ismertté nevét, majd az angol új hullám egyik vezéregyéniségévé vált. Igaz — ezt hozzá kell tenni —, ő is az elmélet felől jött, mint annyian. Kritikus volt, azután lapszerkesztő lett és szakkönyvíró. Dolgozott a brit filmtudományi intézetnek is. Negyedik és mind ez ideig a legtökéletesebb munkája, az 1961-es Szombat este és vasárnap reggel, már teljes fegyverzetében mutat. Legfőbb erénye az volt, hogy hátat fordított a szabályosan nyírt zöld gyepű keretek, az egyforma komfortos lakóházak hagyományos idilljének, s hősét a munkások soraiból választotta...

sen. Mai kifejezéssel élve bizonyos mértékig viktoriánus „dühöngő fiatal” akinek sorsát John Fowles regénye alapján Karel Reisz látható érdeklődéssel követi nyomon.

Az idősíknak ez a fele némileg titokzatos is. Sarah, a nevelő az a fajta, aki büszke arra, hogy az a társadalom, amely oltárra emelte az álszentséget, a rossz értelemben vett hagyományokat viszi tovább változatlanul, mint valami szentséget, megveti őt. Az, hogy ő a francia hadnagy faképnél hagyott szeretője, szerep is egyben. Mint ahogy szerep egész sorsa a másik idősíknak az őt és a fiatalembert meglevenítő két mai színész számára, akiket viszont a történetek megélése hoz közel egymáshoz.

Húsz esztendő alatt, mint annyi dühöngő fiatal, ő is megszelídült, de mesterségbeli tudása, kompozíciós érzéke érezhetően elmélyült. Új filmje, A francia hadnagy szeretője, két idősíknak játszódiák. Egyrészt az úgynevezett viktoriánus korszakban (vagyis a múlt században), másrészt napjainkban. Két szerelem pereg le előttünk: az ellentmondásos lelkű fiatal nevelőnek és egy londoni fiatalembernek a konvenciókkal, társadalmi kötöttségekkel mit sem törődő viszonya, s annak a két színésznek a be nem teljesülő kapcsolata, akik viktoriánus hőseiket mint szerepeket elevenítik meg.

A hajdani lázadó Reisz tehát csak részben fordul a mához, filmje inkább a múlt szemléletét veszi revízió alá. Nevelőnő hősnője olyan „bünt” vállal magára, amelyet nem követett el, csak hogy ezzel indulatokat kavargjon, meghökkentsen, érdeklődést kelt

Reisz, a rendező ugyanakkor az ézőkkel meg nem magyarázható szerelmet analizálja a jelenben és a múltban, kétértelművé téve a boldogság fogalmát, a történet befejezését és egyáltalában mindazt, amit látunk. Mindez természetesen nem volna élmény, ha a kettős férfifigurát (a színészt és a fiatalembert) játszó Jeremy Irons mellett nem alakítaná olyan varázsos tehetségű jellembrázoló, mint Meryl Streep, aki lelket lehel a túlságosan is határos helyzetekben mozgó Sarahba (és természetesen az őt meglevenítő színésznőbe).

Valóság ez vagy álom?

Nehéz eldönteni. Annyi igaz, hogy az egymásba gabalyodó szálat nemcsak lehetetleníteni, hanem még illúziót is keltenek, s tanú lehetünk ily módon egy furcsa történetnek kitűnő színészek s remek rendezők tolmácsolásában.

Ábel Péter

A folytatás reményében

Osztrák postásképzőművészek kiállítása a PMK-ban

Idézetek a vendégkönyvből

„Véletlenül tévedtem be erre a kiállításra, de egyáltalán nem bántam meg. Csodálattal tölt el, hogy emberek ilyen szép dolgokat tudnak alkotni a két kezükkel. Őszintén mondom, irigylem őket.”

„Felüldítően szép képek, öröm volt végignézni.”

„Gyönyörködtem a szép tárlat, még a laikus számára is.”

„Színpompás kiállítás, igazi profi munka. Gratulálunk.”

Az alkotók

Az „igazi profi munka” létrehozói amatőrök. A Postás Művelő-

dési Központban bemutatott kiállítás „művészei” mindannyian a posta szolgálatában állnak, osztrák postaalkalmazottak.

A katalógus életrajzi adatait böngészve találkozhatunk a kiállítók között távirószerelől, technikusokkal, sok postaműszaki szakemberrel vagy éppen a posta igazgatási területén tevékenykedővel. A már nyugdíjas korú kiállítók is az Osztrák Posta nyugdíjasai.

Dr. Gerda Rischawy asszony, az osztrák posta-vezérigazgatóság szociális és oktatási osztályának vezetője, a kiállítás megnyitójának egyik díszvendége, üdvözlő beszédében elmondta, hogy a budapesti bemutatkozásra több mint 40 alkotó több mint 200 művel jelentkezett. Ebből a gazdag anyagból válogatták ki azt a 43

képet, fotót és grafikát, amelyet a Postás Művelődési Központban láthatunk.

Az itt bemutatkozó 16 művészről dr. Gerda Rischawy asszonytól megtudtuk, hogy majd mind-egyikük több jelentős eredményel, számos kitüntetéssel, díjjal, belföldi és külföldi kiállítások sikerével büszkélkedhet.

A megnyitó

Az osztrák postaalkalmazottak kiállítása szeptember 26-án délután nagyszámú érdeklődő előtt nyílt meg a PMK pazarul megvilágított dísztermében.

Először Wieniawsky, múlt századi lengyel zeneszerző virtuóz D-dúr polonéze hangzott fel, Hantó Erika hegedűművészek,

F. NOWY: Sili Marina

a Postás Szimfonikus Zenekar tagjának előadásában. A hegedűjáték gyönyörű hangvétele jól egészítette ki a nagyvonalú, tág terű rendezésnek — Ferk Ilona grafikus és Topor András festőművész munkájának — ünnepélyes alaphangulatát.

A zene után Bundik Zsigmond, a PMK igazgatója köszöntötte a vendégeket, majd felkérte Megyeri Lászlót, a Postások Szakszervezetének titkárát a kiállítás megnyitására.

Megyeri László nagy jelentőségűként méltatta azt a tény, hogy mind a magyar, mind az osztrák postás dolgozók közül igen sokan élnek képzőművészeti tevékenységet folytatnak. Ma, amikor a korszerű posta nem nélkülözheti dolgozóinak kiegyensúlyozottságát, kulturáliságát — mondotta —, kiemelten támogatjuk mindazokat a foglalkozási formákat, amelyek a dolgozók érzelmevilágának gazdagodását, látókörük bővítését szolgálják.

A megnyitó vendégeit tájékoztatta arról, hogy milyen folyamatos munka teremtette meg a lehetőséget annak, hogy a két ország között az eddigi szakmai, szakszervezeti és sportkapcsolat mellett a kulturális kapcsolat is létrejöhetett, amelynek méltó megnyilvánulása éppen e tárlat.

Őszinte lelkesedéssel, örömmel beszélt a bemutatott művekről: „Megbecsülést és tiszteletet érde-

melnek mindazok a dolgozók, akik napi, heti munkájuk után, postai hivatásukon felül az egyik legzesebb dologgal, a képzőművészettel foglalkoznak.”

Befejezésül, reményét fejezte ki, hogy ez a kapcsolat folytatódni fog, s további értékes kiállításokkal és találkozókkal gazdagítja majd a két nemzet postás dolgozóit, a két szomszédos nép barátságát.

Megyeri László megnyitó beszéde után dr. Alois Steinegger miniszteri tanácsos, az osztrák posta-vezérigazgatóság személyzeti főosztályának vezetője lépett a mikrofonhoz. Kedves szavakkal, igaz barátsággal köszöntötte meg a fogadtatást, a vendéglátást. Elmondta, hogy a két országot nemcsak a közös történelemformáló erő, a sok hasonlóság, a földrajzi és éghajlati adottságok, a Duna, a művészetek és a jó bor szeretete köti össze, hanem furcsa módon az a közös országghatár is, amely tulajdonképpen elválasztani hivatott bennünket. Rövid üdvözlő beszéde végén ő is a kapcsolat folytatása mellett tett hitet.

A megnyitó ünnepséget Bundik Zsigmond szavai fejezték be. Arra kérte osztrák vendégeinket, hogy elismerésüket és köszönetüket tolmácsolják az alkotóknak, akik műveikkel ezt a nagyszerű élményt nyújtották számunkra.

Tölg-Molnár Gábor

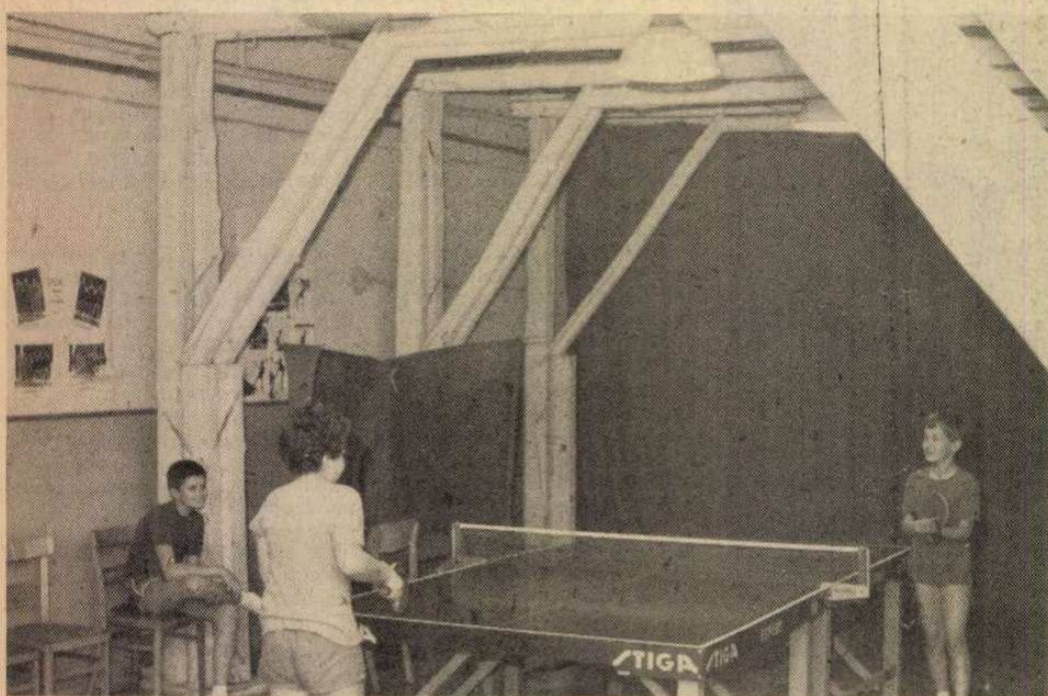
Áts)

Dr. Alois Steinegger miniszteri tanácsos köszönti a megnyitó résztvevőit

Rossz körülmények ellenére jó eredmények

A VI. kerületben a Zichy utcához érve lassabban lépkedek. Keresem azt a pincehelyiséget, amelyben a *Postás Sportegyesület asztalitenisz-szakosztálya* tartja edzéseit. Az egyik ház oldalán tábla figyelmeztet: célhoz értem. Indulok lefelé a lépcsőn. Lécdarabok, fatörmelékek hevernek szerte, inkább egy asztalosműhelyre emlékeztetnek, nem egy

asztalitenisz-szakosztály edzőtermére. Azt hittem, rossz helyen járok. A félhomályban benyitok egy ajtón, seholy senki. Aládúcolt mennyezet a terem végén gyenge fény, biztos irányba haladok tovább, s rátalálok beszélgetőpartneremre, *Temes Péter* vezető edzőre. Mint látja, körülményeink nem a legjobbak, a dúcolás ne-

hezíti munkánkat, ennek ellenére ez a terem így is nagyon sokat jelent nekünk. Az asztalitenisz-szakosztályunk a Lumumba utcában nyolc asztala van, itt ötöt tudunk felállítani. Utánpótláscsapatunk tartja itt, a Zichy utcában edzéseit. A környékbeli iskolából jönnek hozzánk a fiatalok. Mindent elkövetünk a fiatalemberek neveléséért, a klubhűségre hivatkozni lakás és más anyagi juttatások ellenében ma már nagyon nehéz.

— *Hallottam arról is, hogy egyesületet felszerelés-gondokkal küzdenek.*

— Sajnos, egyre többe kerül az asztaliteniszezés is. Hadd érdekeltessem néhány adattal! Egy versenyzésre alkalmas ütő kétezer forintba kerül. Egy speciális borítás, csak az egyik oldalra 450 forintba, van, amelyik ennél is többbe. Egy-egy borítót havonta kell cserélni, mert az erős igénybevétel következtében tönkremegy. Ha mindehhez hozzávesszük a szerelést is, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy egy-egy játékos költségei mekkora összeget tesznek ki. Asztalitenisz-szakosztályunk az egyesület vezetőségétől minden segítségét megkap. Ilyen értelemben panaszkodni nem lehet. Ami most legnagyobb gondunk, az a Zichy utcai terem állapota. Reméljük, hogyha befejeződik ennek az épületnek a külső-belső felújítása, s ez az állványerdőt elbontják itt az edzőteremben, a mostaninál külön környezetet a mi munkánkra is kedvezően hat. Beérnek a szakosztályvezetőnek, a PSE jelenlegi elnökének, *dr. Ligetfalvi Sándornak* fáradozásai: sikerül olyan körülményeket teremtenünk a fürdő, az öltöző rendbetételével, s ez kulturáliságával is hozzájárul az edzések és a versenyek színvonalához.

délután is van edzés, heti nyolc alkalommal. A versenyszerű pingpongozás az ifjúságiaknál is hasonló elfoglaltsággal jár.

— *Az elmúlt évben a Postás asztalitenisz-csapat jól szerepelt a nemzeti bajnokságban.*

— Negyedikek lettünk az NB I-ben a Spartacus, a BVSC és a Ceglédi Vasutas mögött. A csapatban kiemelkedő teljesítményt nyújtott *Kreisz Tibor*, aki a magyar válogatottnak is tagja. Megemlíteném még *Leinwéber József* és *Varga Sándor* nevét is; tehetséges, jól játszó fiatalok. Mindkettő tagja lett a felnőtt válogatottnak. Csapattagok még *Kellemen Lajos*, *Fischer Ferenc* és *Czikán István*, aki már edzőként is működik, és ne hagyjuk ki *Pusztai Zoltánt* és *Hanicz Zoltánt* se, akik katonák jelenleg.

— *Ezzel a negyedik helyezéssel megszerezték annak lehetőségét, hogy a Vásár Városok Kupáján induljanak az idén.*

— Igen, izgatottan várjuk, hogy kivel és hol fogunk játszani. — *Említette, hogy a csapatagok átlagéletkora 20 év. A hazai mezőnyben a Postásnál játszik a legtöbb fiatal?*

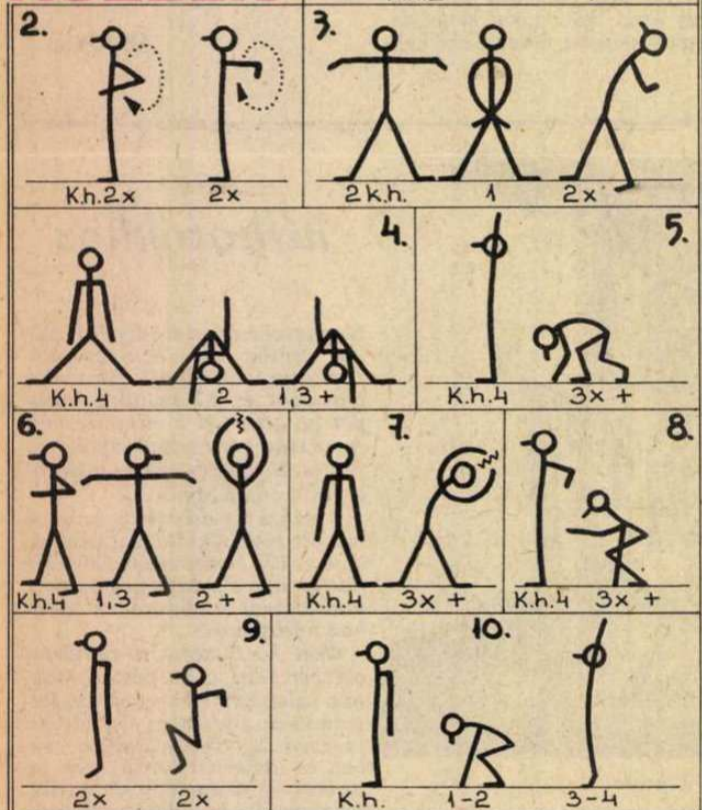
— Azt hiszem, igen. Valamennyien saját nevelésű játékosaink. A legnagyobb gondunk az, hogy a csábítás sokféle trükkjének a játékosok nem nagyon tudnak ellentánni. Nem hibáztatom őket ezért, még akkor sem, ha a látványos és tesz jókat az egyesítések és a szakosztályunk. De klubhűségre hivatkozni lakás és más anyagi juttatások ellenében ma már nagyon nehéz.

— *Hallottam arról is, hogy egyesületet felszerelés-gondokkal küzdenek.*

— Sajnos, egyre többe kerül az asztaliteniszezés is. Hadd érdekeltessem néhány adattal! Egy versenyzésre alkalmas ütő kétezer forintba kerül. Egy speciális borítás, csak az egyik oldalra 450 forintba, van, amelyik ennél is többbe. Egy-egy borítót havonta kell cserélni, mert az erős igénybevétel következtében tönkremegy. Ha mindehhez hozzávesszük a szerelést is, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy egy-egy játékos költségei mekkora összeget tesznek ki. Asztalitenisz-szakosztályunk az egyesület vezetőségétől minden segítségét megkap. Ilyen értelemben panaszkodni nem lehet. Ami most legnagyobb gondunk, az a Zichy utcai terem állapota. Reméljük, hogyha befejeződik ennek az épületnek a külső-belső felújítása, s ez az állványerdőt elbontják itt az edzőteremben, a mostaninál külön környezetet a mi munkánkra is kedvezően hat. Beérnek a szakosztályvezetőnek, a PSE jelenlegi elnökének, *dr. Ligetfalvi Sándornak* fáradozásai: sikerül olyan körülményeket teremtenünk a fürdő, az öltöző rendbetételével, s ez kulturáliságával is hozzájárul az edzések és a versenyek színvonalához.

Csillag Mária

TORNA MUNKÁK KÖZBEN

1. Kiindulólóhelyzet: szögállás, karok oldalsó középtartásban. 1. ütem: szökdelés karlendítéssel mélytartásba, karkereszteléssel. 2. ütem: szökdelés karlendítéssel oldalsó középtartásba.

balra törzsfordításban taps a fej fölött. 3. ütem: balra törzsfordításban karlendítés oldalsó középtartásba. 4. ütem: kiindulólóhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező oldalra is.

2. Kiindulólóhelyzet: szögállás, kéz a mellnél. 1-2. ütem: felkarkörzés hátra kétszer. 3-4. ütem: karkörzés hátra kétszer.

7. Kiindulólóhelyzet: terpeszállás. 1-3. ütem: karlendítéssel oldalsó magastartásba törzshajlítás háromszor balra. 4. ütem: kiindulólóhelyzet. 5-8. ütem: ellenkezőleg is.

3. Kiindulólóhelyzet: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1. ütem: karlendítés mélytartásba karkereszteléssel. 2. ütem: kiindulólóhelyzet. 3-4. ütem: karforgatással felfelé törzshajlítás kétszer hátra.

8. Kiindulólóhelyzet: szögállás, karok oldalsó középtartásban. 1-3. ütem: bal kézzel guggolótámasz, térdugózás háromszor. 4. ütem: kiindulólóhelyzet. 5-7. ütem: jobb kézzel guggolótámasz, térdugózás háromszor. 8. ütem: kiindulólóhelyzet.

4. Kiindulólóhelyzet: terpeszállás. 1-3. ütem: törzshajlítás háromszor előre, bal kézzel talajérintés. 4. ütem: kiindulólóhelyzet. 5-8. ütem: ellenkezőleg is.

9. Kiindulólóhelyzet: alapállás. 1-2. ütem: szökdelés kétszer. 3-4. ütem: szökdelés kétszer guggolótámaszban, karmelással oldalsó középtartásba.

5. Kiindulólóhelyzet: szögállás, kéz magastartásban. 1-3. ütem: bal láb hátralépéssel térdugózás, törzshajlítás háromszor előre, talajérintéssel. 4. ütem: kiindulólóhelyzet. 5-8. ütem: ellenkező lábbal is.

10. Kiindulólóhelyzet: alapállás. 1-2. ütem: kilégzés zsugorállásba erőszakkal és támasszal a test mellett. 3-4. ütem: belégzés térd- és törzsnújtás lábujjállással és karmelással előre magastartásba.

6. Kiindulólóhelyzet: terpeszállás, karok a mell előtt. 1. ütem: karlendítés oldalsó középtartásba, törzsfordítás balra. 2. ütem:

Osztie Géza

SZÜRET

1	2	3	4	5	6	7	8
9				10		11	
12				13			
14				15			
				16			
17	18	19	20	21	22	23	24
25		26		27		28	
29	30	31		32			
	33	34	35		36		
37	38	39		40		41	
42	43	44		45		46	
47	48		49	50	51		
52		53	54	55			
56		57	58	59			
60							

Október a szüret hónapja. Keresztrejtvényünkben is ezt idézzük.

VÍZSZINTES:

1. A szüret az Athosz hegyen című vers írója; 4. Antilla-tenger, 9. Fapad része; 10. Arany franciául, 11. Mezőgazdasági eszköz, 12. Régi sportegyesület, 13. A családkhoz tartozik, 14. Ajtón van, 15. Amit nem hallani, 16. Német nyelvű (ford.), 17. Házilátat, 19. Boráról nevezetes városunk, 23. Postaszerv mozaikszóneve, 25. Európai nép, 26. Kisfaludy Sándor szüretversének címe, 28. Német személynév névmás, 29. Magyar származású festő, 31. Ókori város, 32. Mesterként modor, 33. Béke oroszlán, 35. ... carte, 36. Hő és elektromosság jól vezető anyag, 38. A szőlő végtérmeke (ford.), 40. Széptevés, 42. Minisztertanács, 44. Trák eredetű nép, 45. Füves terület, 46. Személyes névmás, 47. Vegyi elem, 50. Hangszer, 52. Bolygó, 53. Idegen Anna, 55. Színművész, 56. A hírvívő, 58. Európai főváros (ford.), 60. Szürettel kapcsolatos llyés-dráma.

FÜGGŐLEGES:

1. Török eredetű szőlő, 2. Odanyújt (ford.), 3. Az első vi-

lágahoruból ismert belga város, 4. Nem fajtiszta, 5. Üdülőhely Svájcban, 6. Baj van a hangjával, 7. Görögkeleti szentkép, 8. Októberi névnap, 18. Hegycsúcs, 19. Napszak, 20. Hegy oroszlán, 21. Verdi-hercegnő, 22. Tengeri hal, 24. Forma, 27. Biztató szó, 30. Kamionok jelzése, 32. Iparos, 34. Itt halt meg II. Rákóczi Ferenc, 36. Vörösmarty szüretrejlő, 39. Sajnál, 40. Török rang volt, 41. Ásvány, 43. Aramátalakító, 46. Babonás szertartás, 48. Nép a Szovjetunióban, 49. Fém, 51. Végtag része, 53. Karikagyűrűs, 54. Időegység, 57. Iparos száma, 59. Asszonynevek végződése.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: november 3.

Előző rejtvényünk helyes megfejtése: *A múzsa, Matissé, Műtemben, Alarc és mandolin, Olvasó nő, Völégény.*

Könyvtalványt nyertek: *Dráva Gábor* (Sopron), *Kovács Balázs* (Pápa), *dr. Kubinyi Andrásné* (Debrecen), *Maros Józsefné* (Mázasszázvár), *Varga Ferenc* (Kiskunfélegyháza).

Kirándul a család

A természetjárás nemcsak kellemes, hanem hasznos és főként egészséges időtöltés. A változatos, szép tájakon való séta, gyakorlat, a kellemes társaság elősegíti a mindennapi munka okozta fizikai és idegi fáradtság feloldását, a kedélyállapot javulását. Előnyös hatásai és sokoldalú lehetőségei alkalmassá teszik szinte korlátlan számú résztvevő egészségének védelmére. A természetjárás szórakozás és művelődés is.

mészetet kedvelők népes táborához.

A tapasztalatokra támaszkodva a szervezés folyamatodik. A rendező szervek november 6-ig, tavasszal pedig március 24. és május 27. között 14 alkalommal, 4 kerékpáros, 3 autós-motoros és 2 autóbussztúra-ra tesznek javaslatot. A kirándulások útvonalai könnyen bejárhatóak, tehát gyerekeknek, felnőtteknek és időseknek egyaránt ajánlhatók.

Az időben részt vevők igazolólapot és programfüzetet válthatnak ki a Hazafias Népfőrtől, a KISZ, az Úttörő Szövetség és a sportfelügyelőség kerületi szerveinél. Az említett időszakban minden szombat és vasárnap a kirándulási útvonalakon lebélyegzik az igazolólapot. Aki 5 vagy ennél több alkalommal vesznek részt a kirándulásokon és azt igazolni tudják, jutalmat nyerhetnek.

A kirándulások során megismerkedhetünk hazánk természeti, kulturális, történelmi nevezetességeivel, gazdagíthatjuk ismereteinket. Ezt az egészséges tetedzési formát az állami és társadalmi szervek évek óta népszerűsítik, megszerettetésére rendszeresen szerveznek akciókat, ajánlanak programokat. Legutóbb a Hazafias Népfőrt Budapesti Bizottsága, a Budapesti Testnevelési és Sporthivatalal együtt meghirdette a „kirándul a család” mozgalomát. Ennek keretében az érdeklődők a fővárost körülölelő hegyek, erdők útjait barangolhatták be, s gyönyörködhetek a természet szépségeiben. Az akció azóta igen népszerű lett, sok-sok család igen baráti közösség csatlakozott a ter-

Bottyán János

A PSE válogatottja, Kreisz Tibor

POSTÁS DOLGOZÓ
A postások szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: BENDA ISTVÁN
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest XIII., Váci út 73. Telefon: 497-950
Levélcíme: Budapest, Postafiók 43. 1553
Egyszerűsítés: MNB 215-51 628
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 18 Ft
83-4748 Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 02330-3701